

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม
2. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการเรียนการสอน
4. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) มาจากคำว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) กับคำว่า การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Research) นำมาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นการวิจัยที่มีการประยุกต์หาวิธีการแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กัน คือต้องมีการศึกษาปัญหาไปตลอดจนถึงการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการเอาหลักทางวิทยาศาสตร์มาแก้ปัญหาเฉพาะจุด เฉพาะเรื่อง ซึ่งจะทำให้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงทีที่จะส่งผลให้การวิจัยมีประสิทธิภาพ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาาร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในการทำกิจกรรมไปพร้อม ๆ กันเป็นการวิจัยแบบต่อเนื่องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิจัยแบบมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นการอาศัยการกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาปัญหาพร้อมกันและหาแนวทางในการแก้ปัญหาร่วมกัน เป็นการกระทำอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดโครงการ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งผู้วิจัยและผู้ถูกวิจัยจะต้องร่วมกันศึกษา ให้ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล หาวิธีการแก้ไข และร่วมกันส่งเสริมกิจกรรมนั้น ๆ

ดังนั้นจึงพอสรุปการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมได้ว่าเป็นการวิจัยเพื่อนำผลไปพัฒนางาน โดยวิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการวิจัย นับตั้งแต่การระบุปัญหา การดำเนินงาน ตลอดจนการปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหา

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมผู้วิจัยต้องเข้าไปใช้ชีวิตในสนามจริง ในระยะเริ่มแรกผู้วิจัยเข้าไปเก็บข้อมูลเท่านั้น ให้ผู้ถูกวิจัยมีวิถีชีวิตเป็นไปตามปกติ ผู้ถูกวิจัยเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับปัญหามากที่สุด ผู้ถูกวิจัยควรมีโอกาสรับรู้เรื่องราวการวิจัย มีส่วนร่วมในการศึกษาปัญหา เข้าใจวัตถุประสงค์ และขั้นตอนของการวิจัย ซึ่งเป็นผลให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่เราต้องการ

เราพอจะสรุปการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. เน้นพิจารณาปัญหาและความต้องการในการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาของตัวเองที่ต่างคนต่างก็มีมุมมองคนละชนิดมาวิเคราะห์ปัญหาและใช้การอภิปรายกลุ่ม เพื่อปรึกษาหารือกันในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหา

2. เลือกวิธีการและการออกแบบการวิจัยในการแก้ปัญหา โดยการเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา โดยที่ต้องผ่านกระบวนการกลุ่มและให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการออกแบบการวิจัย

3. การจัดเก็บและการรวบรวมข้อมูลหลังจากที่มีการทดสอบและปรับปรุงเครื่องมือในภาคสนาม ดำเนินการดังนี้

- 3.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาโดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างชุมชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้วิจัยเพื่อเป็นการสร้างความตระหนักและเป็นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง

- 3.2 ด้านการศึกษาความคาดหวัง ผู้วิจัยจะต้องมีความอดทนและต้องเป็นคนใจกว้างในการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อศึกษาดูการณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลต้องอาศัยข้อมูลที่หลากหลายและคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสม

5. การรายงานและนำเสนอเพื่อให้คนในชุมชนได้รับทราบผลกระทบและวิเคราะห์วิจารณ์อย่างต่อเนื่อง

6. ขั้นตอนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม

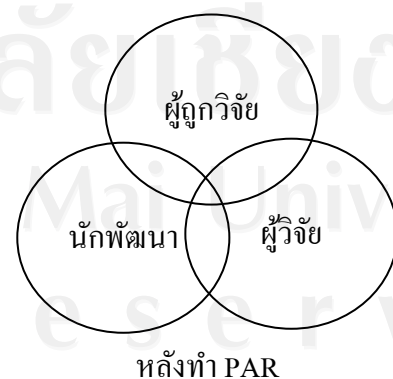
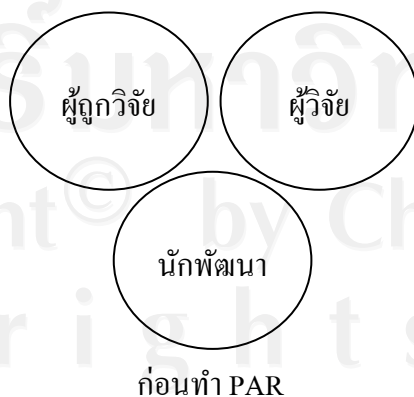
- 6.1 การจำแนกปัญหา
- 6.2 การกำหนดวัตถุประสงค์
- 6.3 การกำหนดทรัพยากร
- 6.4 การวางแผนการปฏิบัติงาน
- 6.5 การวางแผนงบประมาณ
- 6.6 การดำเนินการ
- 6.7 การติดตามและการประเมินผล

ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมประกอบไปด้วยบุคคล 3 ฝ่ายด้วยกันคือ

1. บุคคลกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยเขตส่ววิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
2. ผู้วิจัย เป็นผู้ที่สนใจในการวิจัยและพัฒนา
3. นักพัฒนา เป็นผู้ที่จะพัฒนาบุคคลเป้าหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ โรงเรียนปิ่นสร้อยเขตส่ววิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เชิงทฤษฎี ระเบียบวิธีการวิจัย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย นักพัฒนา และความต้องการกับความรู้และประสบการณ์ของผู้ถูกวิจัย ดังนั้นผลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมต้องมีการผสมผสานแนวคิดร่วมกันดังนี้

จากแผนภูมิดังกล่าวข้างต้นนี้ รูปวงกลมแต่ละรูปก็คือวิธีการบอกปัญหาของแต่ละกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยซึ่งวิธีการมองปัญหาของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันไปตามกรอบแนวคิดที่แต่ละคนยึดถือ ซึ่งหลังจากที่ได้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมแล้ว ทั้งสามกลุ่มก็มีการมองปัญหาร่วมกัน และมีความเข้าใจในการแก้ปัญหาร่วมกันเพื่อที่จะร่วมกันพัฒนา ซึ่งนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาและจะทำให้การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นการร่วมกันที่จะนำไปแก้ปัญหในโรงเรียนหรือในชุมชน ซึ่งจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 3 ฝ่ายด้วยกันคือ ฝ่ายนักวิจัย ฝ่ายนักพัฒนา (ผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่) ผู้ถูกวิจัย (นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่) ซึ่งแต่ละฝ่ายก็มีหน้าที่แตกต่างกันไป

แนวคิดและความหมายการมีส่วนร่วม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับ บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญา การรับรู้ สามารถคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ เพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

ประพันธ์พงศ์ จินพงษ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง ความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการ กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้น และเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้จะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่ม หรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

สันติชัย เอื้องประสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึงสาระสำคัญของการมีส่วนร่วมของบุคลากรว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มตัดสินใจในการปฏิบัติงานและการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบมาถึงตัวของบุคลากรเอง การที่จะสามารถทำให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา และนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของบุคลากรให้ดีขึ้นนั้นผู้นำจะต้องยอมรับในปรัชญาการพัฒนาว่า มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อกิจกรรมของส่วนรวมในองค์กร

ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ธนภรณ์ เมทธิสคติ (2543) ได้กล่าวถึงลักษณะแนวทางของการมีส่วนร่วมดังนี้

1. การร่วมคิด หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือในการวางโครงการ วิธีการติดตามผล การตรวจสอบและการดูแลรักษา เพื่อให้กิจกรรมโครงการสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์

2. การร่วมตัดสินใจ หมายถึง เมื่อมีการประชุมปรึกษาหารือเรียบร้อยแล้ว ต่อมาจะต้องร่วมกันตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด

3. การร่วมปฏิบัติตามโครงการ หมายถึง การเข้าร่วมในการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ เช่น ร่วมออกแรง ร่วมบริจาคทรัพย์ เป็นต้น

4. การร่วมติดตามและประเมินผลโครงการ หมายถึง เมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้วได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจตราดูแล รักษาและประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

มณฑล จันทน์แจ่มใส (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลจะต้องมีและเกิดขึ้นมาโดยตลอด ทั้งนี้เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การบริหารจัดการดำเนินงานตามแผน การเสียสละกำลังแรงงานของบุคคล ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ กำลังเงินหรือทรัพยากรที่มีอยู่

ประทุม สุวดี (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะเงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของบุคคลเกิดจากพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. เป็นบุคคลที่จะต้องมีความสามารถที่จะเข้าร่วม กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้มีศักยภาพที่จะเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น จะต้องมีความสามารถในการค้นหาความต้องการ วางแผนการบริหารจัดการ การบริการองค์กรตลอดจนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

2. เป็นบุคคลที่มีความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วม กล่าวคือผู้นั้นจะต้องมีสภาพทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และ สภาพภาพที่เปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมได้

3. เป็นบุคคลที่มีความประสงค์จะเข้าร่วม กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความเต็มใจสมัครใจที่จะเข้าร่วมเล็งเห็นผลประโยชน์ของการเข้าร่วม จะต้องไม่เป็นการบังคับหรือผลักดันให้เข้าร่วม โดยที่ตนเองไม่ประสงค์จะเข้าร่วม

4. เป็นบุคคลที่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วม กล่าวคือ เป็นผู้มีโอกาสที่จะเข้าร่วมซึ่งถือว่าการกระจายอำนาจให้กับบุคคลในการตัดสินใจ และกำหนดกิจกรรมที่ตนเองต้องการในระดับที่เหมาะสม บุคคลจะต้องมีโอกาสและมีความเป็นไปได้ที่จะจัดการด้วยตนเอง

สำหรับลักษณะการมีส่วนร่วมของบุคคลโดยทั่วไปแล้ว ยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษาสถานภาพทางสังคม อาชีพ และรายได้ เป็นต้น

รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

มงคล จันทร์ส่อง (2544) ได้กำหนดรูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของบุคคลไว้ว่าองค์ประกอบรูปแบบของการมีส่วนร่วม มีอยู่ 3 ด้าน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมจะต้องมีวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมจะต้องมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนว่า จะทำกิจกรรมนั้นๆ ไปเพื่ออะไร ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ตัดสินใจดีกว่าควรจะเข้าร่วมหรือไม่

2. การมีส่วนร่วมจะต้องมีกิจกรรมเป้าหมาย การให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมจะต้องระบุลักษณะของกิจกรรมว่ามีรูปแบบและลักษณะอย่างไร เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถตัดสินใจได้ว่าจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่

3. การเข้าร่วมจะต้องมีบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย การที่จะให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นจะต้องระบุกลุ่มเป้าหมายด้วย อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปบุคคลกลุ่มเป้าหมายมักถูกจำกัดโดยกิจกรรมและวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมอยู่แล้วเป็นพื้นฐาน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547) ได้กำหนดรูปแบบและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคลในองค์กร ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการประชุม
2. การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร
4. การมีส่วนร่วมตัดสินใจในการเลือกแนวทางในการแก้ไขปัญหา
5. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลในกิจกรรมต่างๆ
6. การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์

วรรณ วรชานิช (2549) ได้กำหนดรูปแบบของการมีส่วนร่วมของบุคคลไว้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง คือ รูปแบบที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม หรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัดสินใจในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน จนกว่าการดำเนินงานจะบรรลุผลเสร็จสมบูรณ์

2. การมีส่วนร่วมที่ไม่แท้จริง คือ รูปแบบที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม หรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับลักษณะหนึ่งลักษณะใด หรือ ในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งเท่านั้น

โดยแท้จริงแล้วกระบวนการมีส่วนร่วมไม่อาจสามารถกระทำได้ในทุกประเด็นแต่การมีส่วนร่วมของบุคคลจะมีอยู่ในเกือบทุกกิจกรรมของสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประเด็นการพิจารณาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขพื้นฐานการมีส่วนร่วมว่า จะต้องมียุทธภาพ มีความเสมอภาค และมีความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้การมีส่วนร่วมดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น

ความหมายของความต้องการจำเป็น

จากการศึกษาพบว่านักประมินทางการศึกษาหรือทางสังคมให้นิยามและความหมายของคำว่า “ความต้องการจำเป็น” ไว้หลากหลาย สุวิมล ว่องวาณิช (2548, หน้า 36-37) ได้สังเคราะห์ไว้ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

Kaufman และ English (1981 อ้างใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2548, หน้า 36) กล่าวว่า “ความต้องการจำเป็น เป็นความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและสิ่งที่ปรารถนาจะให้เกิดหรือต้องการให้เกิดขึ้น”

Witkin (1984 อ้างใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2548, หน้า 36) ได้ให้นิยามของความต้องการจำเป็นไว้ว่าเป็น “ความแตกต่างหรือช่องว่าง (gap) ระหว่างสิ่งที่เป็นอย่าง/สภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (what is) กับสิ่งที่ควรจะเป็น/สภาพที่พึงปรารถนา (what should be)”

Roth (สุวิมล ว่องวาณิช, 2548, หน้า 37) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นหมายถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับสภาพที่เป็นอยู่จริง อธิบายเป็นประโยคสัญลักษณ์ดังนี้

$$Nc = T - A$$

โดย Nc (needs candidates) หมายถึง ความต้องการจำเป็นที่เป็นไปได้ทั้งหมด T (target state) หมายถึง เป้าหมายที่ต้องการบรรลุ และ A (actual state) หมายถึงสภาพที่เป็นอยู่จริง การให้นิยามเป็น “ความแตกต่าง” Scriven และ Roth ได้นิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่มีลักษณะขยายไปจากนิยามเดิมว่า “สิ่งที่ถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข 2 ประการ ได้แก่ (1) ถ้าได้ Nc คนหรือองค์กรจะได้ประโยชน์หรือ (2) ถ้าไม่ได้ Nc คนหรือองค์กรนั้นจะอยู่ในสภาพที่ไม่พึงพอใจ” หากวิเคราะห์นิยามของ Scriven และ Roth ซึ่งอธิบายด้วยประโยคสัญลักษณ์

ว่า $N = T - A$ ก็จะเห็นว่านิยามนี้อิงโมเดลความแตกต่าง แต่เมื่อคู่มืออธิบายเสริมว่า สิ่งที่ดีว่าเป็นความต้องการจำเป็นต้องมีคุณลักษณะ 2 ประการ คุณลักษณะประการแรก “อะไรก็ตามที่หากได้มาแล้วก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมาก สิ่งนั้นถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น” และคุณลักษณะประการที่สอง “อะไรก็ตามที่หากไม่ได้รับแล้วจะก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ สิ่งนั้นถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น” เช่นกัน นิยามที่เป็นส่วนขนคือสิ่งที่นำไปใช้ในการแก้ไขปัญา หรือสิ่งที่ทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้

เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่

สุวิมล ว่องวาณิช, 2548, หน้า 275-282 รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (dual-response format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือระดับสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำดังต่อไปนี้

วิธีการที่ใช้หลักประเมินความแตกต่างพบว่าเป็นที่นิยมใช้กันมาก เป็นวิธีที่มีรากฐานมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ ($I = \text{Importance}$) ของข้อความนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “What Should Be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล ($D = \text{Degree of Success}$) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “What Is” สูตรในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นแต่ละวิธีมีดังนี้

(1) วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ย I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า rank order of difference scores

$$MDF = I - D$$

ตัวอย่าง

ตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยและผลต่างของค่าเฉลี่ยของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

ข้อความ	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น					Mean (IS)	Mean (Should)	Mean (needs)	ลำดับ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
1. วิชาคณิตศาสตร์		2	9	6	3	15	5				2.50	4.75	2.25	2
2. วิชาภาษาอังกฤษ			12	7	1	17	3				2.55	4.85	2.30	1
3. วิชาภาษาไทย	3	4	8	3	2	18	2				3.15	4.90	1.75	3

ตาราง 1 แสดงการรับรู้เกี่ยวกับระดับความรู้ในวิชาต่าง ๆ จำนวน 3 วิชา คือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ซึ่งปรากฏในแบบสอบถามให้สำหรับนิสิตนักศึกษาประเมินตนเอง ข้อมูลที่ปรากฏในช่องสภาพความเป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น เป็นความถี่ของผู้ตอบจำนวน 20 คน ผลการคำนวณค่าเฉลี่ยของระดับสภาพที่เป็นจริงได้เท่ากับ 2.50, 2.55 และ 3.15 สำหรับวิชา คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับสภาพที่ควรจะเป็นในวิชา คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 4.75, 4.85 และ 4.90 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง (needs) มีค่าเท่ากับ 2.25, 2.30 และ 1.75 ตามลำดับ ดังนั้นความรู้ด้านภาษาอังกฤษถือว่าเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย

ในทางปฏิบัติผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นอาจจะไม่ได้เรียงลำดับเหมือนกับข้อความที่เรียงอยู่เดิม นักประเมินความต้องการจำเป็นควรจัดเรียงข้อรายการใหม่ โดยเอาข้อรายการความรู้ด้านภาษาอังกฤษมาก่อนความรู้ด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาไทย เพื่อให้เห็นภาพระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นชัดเจนขึ้น ยังมีความต้องการจำเป็นหลายข้อ ยังจำเป็นต้องนำเสนอตารางที่มีการจัดเรียงข้อใหม่ (Sort) ตามขนาดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ข้อความ	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น					Mean (IS)	Mean (Should)	Mean (needs)	ลำดับ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
2.วิชาภาษาอังกฤษ			12	7	1	17	3				2.55	4.85	2.30	1
1.วิชาคณิตศาสตร์		2	9	6	3	15	5				2.50	4.75	2.25	2
3.วิชาภาษาไทย	3	4	8	3	2	18	2				3.15	4.90	1.75	3

ข้อดีของการใช้วิธีการจัดลำดับความสำคัญตามผลต่างของค่าเฉลี่ย คือ เป็นวิธีที่สามารถวิเคราะห์ได้ง่าย ไม่ต้องใช้สถิติวิเคราะห์ขั้นสูง สามารถวิเคราะห์ด้วยมือและเป็นที่เข้าใจง่าย ข้อเสียของวิธีนี้คือ บางครั้งความต้องการจำเป็นหลายข้อมีคะแนนความแตกต่าง (difference score) เท่ากัน ทำให้มีการตีความว่าเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญเท่ากัน โดยไม่ได้ให้ความสนใจกับสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นว่ามากหรือน้อย วิธีนี้จึงเป็นที่วิจารณ์กันว่าข้อรายการหลายข้ออาจมีระดับความคาดหวัง (expected หรือ what should be) สูงมาก แต่ผลการวิเคราะห์อาจปรากฏว่าไม่ใช่ความต้องการจำเป็นในระดับต้น ๆ ถ้าหากว่าข้อรายการนั้นมีระดับบรรลุความสำเร็จหรือสภาพที่เป็นจริง (What is) สูงด้วย ในขณะที่บางข้อรายการซึ่งไม่ได้เป็นข้อที่มีระดับความคาดหวังสูง (สำคัญน้อยกว่า) แต่ระดับสัมฤทธิ์ผลหรือสภาพที่เป็นจริงต่ำอาจเป็นความ

ต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงกว่า ด้วยข้อจำกัดของวิธีนี้จึงทำให้นักวิชาการคิดหาวิธีอื่นที่เหมาะสมกว่ามาใช้แทน โดยใช้น้ำหนักความสำคัญให้กับระดับที่คาดหวังเป็นตัวถ่วงคะแนนเรียกวิธี Priority Needs Index (PNI)

(2) วิธี **Priority Needs Index (PNI)** เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถหาค่าต่ำสุดและสูงสุดได้ Crofton และ Hall (1983 อ้างในสุวิมล ว่องวานิช, 2548, หน้า 277) ได้สร้างดัชนีชื่อว่า Priority Need Index (PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังกับที่เป็นอยู่จริง (mean difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I

$$PNI = (I - D) \times I$$

ตาราง 3 ความต้องการจำเป็นกำหนดโดยวิธี MDF

ข้อความ	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่ควร จะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง (D)	(I - D)	ลำดับ
1.การวิจัยในชั้นเรียน	4.50	3.50	1.00	1
2.การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้	2.50	2.00	0.50	2
3.การประเมินผลตามสภาพจริง	4.00	3.60	0.40	3

จากตาราง 3 แสดงความต้องการจำเป็นของครูที่ต้องการพัฒนา ซึ่งสรุปได้จากการสำรวจพบว่ามีความต้องการจำเป็นโดยเร่งด่วนที่ครูต้องการได้รับการพัฒนา 3 ประการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ การประเมินผลตามสภาพจริงและการวิจัยในชั้นเรียน จากตัวอย่างนี้ หากใช้สูตร $MDF = I - D$ กำหนดขนาดของความต้องการจำเป็นของข้อมูลที่ปรากฏในตาราง 3 พบว่าค่า MDF ของข้อ 1,2,3 เท่ากับ 1.00, 0.50, 0.40 ตามลำดับ แสดงว่าข้อ 1 การวิจัยในชั้นเรียนเป็นความต้องการจำเป็นที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้และการประเมินผลตามสภาพจริง ตามลำดับ ในตัวอย่างนี้หากพิจารณาระดับความคาดหวังที่จะเป็นพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน (4.50) รองลงมาคือ ด้านการประเมินตามสภาพจริง (4.00) และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ (2.50) ภายใต้อัตราส่วนเดียวกันนี้ หากนักวิจัยต้องการให้ความสำคัญกับระดับความคาดหวัง

ที่ต้องการให้เกิดเป็นตัวถ่วงน้ำหนักในการกำหนดความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร PNI จะปรากฏผลการประเมินความต้องการจำเป็นดังตาราง 5

ตาราง 4 ความต้องการจำเป็นกำหนดโดยวิธี PNI

ข้อความ	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่ควร จะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง (D)	(I - D)	(I - D) x 1	ลำดับ
1.การวิจัยในชั้นเรียน	4.50	3.50	1.00	4.50	1
2.การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้	2.50	2.00	0.50	1.25	2
3.การประเมินผลตามสภาพจริง	4.00	3.60	0.04	1.60	3

จากตาราง 4 ซึ่งเป็นข้อมูลเดียวกับข้อมูลในตาราง 3 จะพบว่าค่า PNI ของข้อ 1,2,3 เท่ากับ 4.50, 1.25, 1.60 ตามลำดับ หลังจากถ่วงน้ำหนักความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าน้ำหนักของสภาพที่ควรจะเป็น (ค่า I) แล้วพบว่าในกรณีตัวอย่างนี้ วิธีที่ 2 (PNI) ให้ผลต่างจากวิธีที่ 1 (MDF) จะสังเกตเห็นว่าในบางข้อเช่นข้อ 2 มีความแตกต่างของสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นจริงซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.25 ในขณะที่ข้อที่ 3 ความแตกต่างดังกล่าวเท่ากับ 1.60 ถ้าใช้สูตรตามวิธีที่ 1 (MDF) ข้อ 2 จะเป็นความต้องการจำเป็นที่สำคัญมากกว่าข้อที่ 3 โดยเฉลี่ยมีระดับความสำคัญของสภาพที่ควรจะเป็น (4.00) ซึ่งมีค่าสูงกว่าข้อ 2 (2.50) เมื่อนำค่าดังกล่าวมาคูณกับค่าความแตกต่างทำให้ข้อ 3 พบว่าเป็นความต้องการจำเป็นที่สำคัญกว่าข้อ 2 โดยสรุปผลการประเมินความต้องการจำเป็นเมื่อถ่วงน้ำหนักด้วยค่าที่คาดหวัง (ค่า I) จะพบว่าความต้องการจำเป็นของครูค่าเปลี่ยนไป ความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้จะมีลำดับความสำคัญมากกว่าด้านการประเมินตามสภาพจริง อย่างไรก็ตาม การใช้สูตร PNI มิได้หมายความว่า จะให้ผลการประเมินความต้องการจำเป็นต่างกับสูตร MDF ทุกครั้ง ในบางครั้งไม่ว่าจะใช้วิธีการใด การวิเคราะห์ข้อมูลก็สามารถให้ผลสอดคล้องกันได้ ในเชิงลำดับที่ของความต้องการจำเป็น

(3) วิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิม โดย นางลักขณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีการที่หาผลต่างของ (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไปและให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นรากฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

ตาราง 5 ความต้องการจำเป็นกำหนดโดยวิธี PNI_{modified}

ข้อความ	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่ควร จะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง (D)	(I - D)	(I - D)/D	ลำดับ
1.การวิจัยในชั้นเรียน	4.50	3.50	1.00	0.29	1
2.การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้	2.50	2.00	0.50	0.25	2
3.การประเมินผลตามสภาพจริง	4.00	3.60	0.04	0.11	3

จากตาราง 5 จะพบว่าค่า PNI_{modified} ของข้อ 1, 2, 3 เท่ากับ 0.29, 0.25, 0.11 ตามลำดับ การใช้วิธีการนี้ในตัวอย่างให้ผลการจัดลำดับที่สอดคล้องกับการใช้วิธีที่ 1 ($MDF = I - D$) แต่ให้ผลต่างจากสูตรของวิธีที่ 2 ($PNI = (I-D) \times I$) เมื่อแปลความหมายของค่า PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นด้านการวิจัยในชั้นเรียน จะได้ว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงในเชิงพัฒนาการจากสภาพที่เป็นอยู่ไปยังสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าคิดเป็นร้อยละ 29 ในขณะที่อัตราการเปลี่ยนแปลงด้านการประเมินผลตามสภาพจริง คิดเป็นร้อยละ 11 แสดงให้เห็นว่าครูมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าด้านการประเมินตามสภาพจริง

สำหรับเกณฑ์การสอบถามความต้องการจำเป็นนั้น ประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์แบบวิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิม โดยนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีการที่หาค่าผลต่างของ (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

(4) การวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่อง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่มุ่งหวัง (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เกิดขึ้นจริง จุดที่ใช้ในการแบ่งอาจเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูง-ต่ำที่กำหนด หรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (cut-off score)

- 1 หมายถึง เกณฑ์ที่ควรจะเป็นมีระดับต่ำ แต่ผลการดำเนินงานสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
หมายความว่า ผลการดำเนินงานมีคุณภาพเกินเกณฑ์ที่กำหนด
- 2 หมายถึง เกณฑ์ที่ควรจะเป็นมีระดับสูง และผลการดำเนินงานสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
หมายความว่า ผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จในระดับดี
- 3 หมายถึง เกณฑ์ที่ควรจะเป็นมีระดับสูง แต่ผลการดำเนินงานต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
หมายความว่า ผลการดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จต้องทำการแก้ไขปรับปรุง
อย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง เกณฑ์ที่ควรจะเป็นมีระดับต่ำ และผลการดำเนินงานต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
หมายความว่า ผลการดำเนินงานยังอยู่ในสภาพที่ไม่ดีนัก แต่ยังไม่น่าวิตกมาก
เนื่องจากหน่วยงานให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้这不สูงนัก

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้การวิเคราะห์เมทริกซ์

สภาพที่เป็นจริง

สูง 100 %	1 ผลดีเกินเกณฑ์	2 ผลงานประสบความสำเร็จดี
ปานกลาง 50 %		
ต่ำ 0 %	4 ผลงานยังไม่ดี แต่ยังไม่น่าห่วง	3 ผลงานไม่ดี ต้องปรับปรุง
ต่ำ 0 %	ปานกลาง 50 %	สูง 100 %
สภาพที่ควรจะเป็น		

ผลการดำเนินงานในช่อง 1 และ 2 เป็นจุดแข็งของสถานศึกษา

ผลการดำเนินงานในช่อง 3 และ 4 เป็นจุดอ่อนของสถานศึกษา

จากภาพเป็นเมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ 2 มิติ ระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น (เกณฑ์) และสภาพที่เป็นอยู่จริง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 จตุภาค (quadrant) โดยแกน “สภาพที่ควรจะเป็น” และแกน “สภาพที่เป็นจริง” แบ่งครั้งที่คะแนน 50% ในบางครั้งนักประเมินอาจใช้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากข้อรายการทั้งหมดเป็นตัวแบ่งจตุภาค (quadrant) การแปลความหมายของข้อรายการที่ตกอยู่ในแต่ละช่อง มีดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ปรากฏเป็นผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาแห่งหนึ่ง ความต้องการจำเป็นที่ต้องพัฒนาของแต่ละตัวบ่งชี้ปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นอยู่จริงของตัวบ่งชี้

ข้อความ	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)
1.สุขภาพนักเรียน	1.0	4.5
2.การสอนของครู	3.5	4.0
3.การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง	0.5	2.0
4.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.2	1.2
5.คุณธรรมของผู้บริหาร	3.3	3.2

หมายเหตุ พิสัยของคะแนนมีค่าอยู่ระหว่าง 1 – 5

สภาพที่เป็นจริง

สูง (5)

ปานกลาง (3)

ต่ำ (1)

1	2
สุขภาพนักเรียน	- การสอนของครู - คุณธรรมผู้บริหาร
การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง	ผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ
4	3

ต่ำ (1)

ปานกลาง (3)

สูง (5)

สภาพที่ควรจะเป็น

จากภาพแสดงให้เห็นว่าจุดแข็งของสถานศึกษาอยู่ที่ช่อง 2 คือคุณภาพการสอนของครูและคุณธรรมของผู้บริหาร จะสังเกตเห็นว่าสถานศึกษาแห่งนี้มีการคาดหวังในคุณภาพทั้งสองด้านนี้อยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง และยังมีผลการดำเนินงานที่เด่นกว่าการดำเนินงานในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสังเกตว่าสถานศึกษาไม่ได้คาดหวังเรื่องสุขภาพของนักเรียนในระดับที่สูงมาก แต่ผลปรากฏว่าสุขภาพของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง นับเป็นการดำเนินงานที่ได้ผลดีกว่าที่คาดหวัง

สำหรับจุดอ่อนของสถานศึกษานั้นสามารถพิจารณาได้จากช่อง 3 และช่อง 4 โดยเฉพาะในช่อง 3 เนื่องจากเป็นช่องที่สถานศึกษาคาดหวังผลการดำเนินงานสูง แต่สภาพปัจจุบันยังดำเนินงานได้ต่ำกว่าเป้าหมายมาก ตามตัวอย่างนี้ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับประเด็นในช่อง 4 นั้นพบว่าการดำเนินงานที่ปรากฏในช่องนี้ ได้แก่ การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง อย่างไรก็ตามประเด็นนี้ยังถือว่าไม่รุนแรงหรือต้องวิตกมากนัก เนื่องจากเป็นประเด็นการปฏิบัติงานที่ไม่ได้คาดหวังผลสูง แต่จะเป็นการชี้เตือนให้หน่วยงานต้องหันมาให้ความสนใจและวางแผนอย่างระมัดระวังในเรื่องนี้ และน่าจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายให้มีความสำคัญสูงขึ้นกว่าเดิมเหมือนเป้าหมายในด้านอื่น ๆ

ขั้นตอนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะอยู่บนพื้นฐานหลักการ 2 ประการ คือ หลักความแตกต่าง (discrepancy) และหลักความสำคัญ (importance) เมื่ออิงหลักการทั้งสองหลักการในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไปจึงควรประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่จำแนกออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาสิ่งที่มุ่งหวัง (what should be)
2. การศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (what is)
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จากข้อ (1) และข้อ (2) และจัดลำดับความสำคัญของผลที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดเป็นความต้องการจำเป็น
4. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในข้อ (3) และจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น
5. การศึกษาและกำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์ได้จากข้อ (4)

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัตินอกจากนักวิจัยต้องคำนึงถึงประเด็นที่ส่งผลต่อการกำหนดขั้นตอนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นได้แก่ การกำหนดขอบเขตของการวิจัย ระดับความต้องการจำเป็น ประเภทของความต้องการจำเป็น และการกำหนดแนวคิดที่ใช้ในการแปลความหมายเกี่ยวกับผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นที่ได้รับ

ขอบเขตของการวิจัย (scope of needs assessment) การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นสามารถกำหนดขอบเขตได้หลายแบบ คือ กำหนดขอบเขตเฉพาะการระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) แล้วนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ กำหนดขอบเขตเฉพาะการกำหนดสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (needs analysis) กำหนดขอบเขตเฉพาะการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา หรือกำหนดขอบเขตการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (complete needs assessment) เพื่อให้ได้คำตอบเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น สาเหตุของความต้องการจำเป็น และวิธีการแก้ไขปัญหาก็ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น

ระดับของความต้องการจำเป็น (level of needs assessment research) นักวิจัยต้องกำหนดระดับของความต้องการจำเป็นว่าต้องการให้ได้ความต้องการจำเป็นในระดับจุลภาค (micro level) ระดับมหภาค (macro level) หรือระดับเมกะ (mega level) การกำหนดระดับของความต้องการจำเป็นจะช่วยในการออกแบบการเก็บข้อมูลว่าจะได้ผลการวิจัยเป็นความต้องการจำเป็นเทียม (ปัจจัยและกระบวนการ) ความต้องการจำเป็นด้านผลิต ด้านผลิตผล หรือด้านผลลัพธ์

ประเภทของความต้องการจำเป็น (type of needs assessment research) การจัดประเภทของความต้องการจำเป็นสามารถจำแนกได้หลายแบบ เช่น การจัดตามวิธีการเก็บข้อมูล ทำให้ได้ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ ความต้องการจำเป็นที่แท้จริง หรือการจัดประเภทตามเนื้อหาสาระ เช่น ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการประเมิน ด้านการวิจัย เป็นต้น

การแปลความหมายของผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (interpretation of needs assessment research results) วิธีการตีความผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นมี 2 วิธีหลัก คือ การแปลผลตามแนวคิดปรนัยนิยม (objective approach) และการแปลผลตามแนวการตีความ (interpretive approach) นักวิจัยต้องกำหนดแนวคิดที่ใช้ในการแปลความหมายของการวิจัยที่เหมาะสมกับบริบทของสิ่งที่ศึกษา ซึ่งการแปลผลตามแนวคิดเชิงปรนัยนิยมการตีความตามแนวคิดดั้งเดิม มีขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแบบตรงไปตรงมา เน้นการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผล มีการเก็บข้อมูลจากอดีตเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็นโดยอิงข้อมูลที่ได้จากการวัดตายตัว ส่วนการแปลผลตามแนวคิดเชิงการตีความ เป็นการใช้ความรู้ลึกของผู้เกี่ยวข้องมาช่วยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ซึ่งอาจมีหลายมุมมอง และมีความเป็นไปได้ที่จะเป็นมุมมองที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการตีความภายใต้ความรู้ลึกของแต่ละคน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการเรียนการสอน

2.1 ความหมายของการประเมิน

นักวิชาการหลายท่าน ได้นิยามความหมายของการประเมิน (Evaluation) ไว้ที่สำคัญ มีดังนี้ ซุกแมน (Suchman, 1967 อ้างใน Stufflebeam and Shinkfield, สุวิมล ตีรพานนท์, 2543, หน้า 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือการใช้เทคนิคการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้เกี่ยวกับโครงการ และเพื่อการตัดสินใจว่าโครงการ ดังกล่าวดีหรือไม่อย่างไร หรือเป็นการค้นหาว่าผลของกิจกรรมที่วางไว้ในโครงการประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของโครงการหรือไม่

แอลคิน(Alkin อ้างใน Worthen and Sander, สุวิมล ตีรพานนท์, 2543, หน้า 1) ได้ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า เป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตการตัดสินใจ การเก็บรวบรวม ข้อมูลตลอดจนการเขียนรายงานสรุปเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ได้ใช้เป็นแนวทางในการเลือกวิธีการปฏิบัติ

ครอนบาค (Cronbach, 1976 : 432 อ้างใน วุฒิพงษ์ ธรรมบุตร, 2546, หน้า 10) กล่าวว่า การประเมิน คือ การรวบรวม และการให้ความรู้ในการตัดสินใจ

กร็อนลันด์ (Gronlund, 1976 : 6 อ้างใน วุฒิพงษ์ ธรรมบุตร, 2546, หน้า 11) กล่าวว่าไว้ว่า การประเมิน คือ กระบวนการพิจารณาที่มีระบบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามจุดประสงค์การสอน

วอร์ทเชนและแซนเดอร์ (Worthen and Sander, อ้างใน สุวิมล ตีรพานนท์, 2543, หน้า 2) ให้ความหมายว่า เป็นการพิจารณาคูณค่าของสิ่ง ๆ หนึ่ง ประกอบด้วยการจัดหาสารสนเทศ เพื่อตัดสินใจคุณค่าของแผนงานผลผลิต กระบวนการหรือการบรรลุวัตถุประสงค์หรือการพิจารณาศักยภาพของทางเลือกต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (อ้างใน ภราดร บุญส่ง, 2548, หน้า 14) สรุปว่าการประเมินหมายถึง การวิจัยประยุกต์ ซึ่งได้นำระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาประยุกต์ใช้ เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล ระหว่างนโยบาย แผนงาน โครงการกับผลลัพธ์และผลกระทบที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา (2) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์และผลกระทบที่พึงปรารถนากับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (3) เพื่อสังเกตและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์และ

ผลกระทบข้างเคียงที่ไม่เคยคาดคิดไว้ล่วงหน้า (4) เพื่อติดตามและประเมินกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ระหว่างดำเนินการให้เป็นไปตามแนวทางหรือแผนที่วางไว้ล่วงหน้า

มีชัย พลทองมาก (2541, หน้า 22-23) กล่าวว่า การประเมินผลทางการศึกษา เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อตัดสินคุณค่าของกิจกรรมทางการศึกษาว่าเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด โดยวิธีการที่มีระเบียบแบบแผน มีหลักฐาน และเหตุผลประกอบอย่างพอเพียง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในที่สุด

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2542, หน้า 23) ได้สรุปสาระสำคัญของการประเมินไว้ว่า การประเมินหมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีเกณฑ์

เชาว์ อินโย (2543, หน้า 5) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่าของวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลว่ามีความเหมาะสม หรือไม่เพียงใดโดยมีเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นสำหรับเปรียบเทียบ

สุวิมล ศิริภานันท์ (2543, หน้า 17) กล่าวว่า การประเมินคือ กระบวนการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล เพื่อสร้างสารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจ คุณภาพของสารสนเทศที่ได้ขึ้นอยู่กับความเป็นปรนัยของการได้ข้อมูลเหล่านั้นมาจึงต้องมีขั้นตอนที่จะได้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเหมาะสม

วุฒิพงษ์ ธรรมบุตร (2546, หน้า 11) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลหรือสารสนเทศอย่างเป็นระบบ แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์เพื่อรายงานสรุปให้ได้คำตอบในสิ่งที่ต้องการ โดยใช้เกณฑ์เป็นหลักในการตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมจากแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่

ภราดร บุญส่ง (2548, หน้า 15) กล่าวว่า การประเมินคือ การตรวจสอบหาข้อเท็จจริงการกำกับติดตามการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ ด้วยกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ แล้วนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุป เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ชัดเจน เพื่อใช้ในการตัดสินคุณค่า คุณภาพ และประกอบการตัดสินใจหาแนวทางเลือกที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อไป

จากความหมายการประเมินสรุปได้ว่า การประเมิน คือ กระบวนการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการ การจัดการ ได้ถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานเป็นตัวเปรียบเทียบการดำเนินการหรือจัดการสิ่งนั้น

2.2 การประเมินแบบมีส่วนร่วม

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินแบบมีส่วนร่วม ดังนี้ Green (1988, หน้า 10) ได้ให้ความหมายการประเมินโครงการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดสรรอำนาจการตัดสินใจ โดยบทบาทของผู้เข้าร่วม ไม่ใช่ผู้ให้ข้อมูลหรือที่ปรึกษาแต่เป็น **ผู้กระทำอยู่ในฐานะของผู้ร่วมหาข้อเท็จจริง**

กิตติพร ปัญญาภิบาล (อ้างในภัทรา จันทราทิพย์, 2542, หน้า 26) กล่าวว่า การประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Evaluation) เป็นการประเมินที่ประกอบด้วยคณะผู้ประเมินหลายฝ่าย คือ บุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนอย่างดีทางการประเมิน และผู้มีอำนาจตัดสินใจระดับปฏิบัติการ โครงการที่ประเมิน ซึ่งได้แก่ สมาชิกขององค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการหรือผู้ที่มีความสนใจพิเศษในโครงการ การประเมินแบบมีส่วนร่วมเน้นการจัดโอกาสให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติการในโครงการหรือองค์กรมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมิน การประเมินแบบมีส่วนร่วมเหมาะที่สุดกับการประเมินย่อยหรือประเมินความก้าวหน้าในระหว่างดำเนินการของโครงการ

รัตนะ บัวสนธิ์ (2548, หน้า 122) ให้ความหมายของการประเมินการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การประเมินที่ปรับปรุงประยุกต์แนวคิดมาจากการวิจัยทางสังคมศาสตร์ซึ่งมีความครอบคลุมหรือเป็นหุ้นส่วนกันในการดำเนินการประเมินระหว่างบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมมาทางด้านการประเมิน โดยตรง บุคคลที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงาน หรือทำการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ สมาชิกในองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการและกลุ่มบุคคลที่สนใจหรืออยู่ในลำดับต้น ๆ ที่จะเป็นผู้ใช้ผลการประเมิน

สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับสูง (อ้างในสายฝน วิบูลรังสรรค์, 2550, หน้า 37) ได้ให้ความหมายของการประเมินแบบมีส่วนร่วมว่าหมายถึง กระบวนการที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการได้ร่วมกันศึกษา เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของตนเอง ทั้งนี้อาจตั้งแต่การเริ่มทำโครงการ กระบวนการดำเนินงาน ผลสรุปของโครงการและแนวโน้มทิศทางของโครงการในอนาคต กระบวนการแบบมีส่วนร่วมจะทำให้ผู้ร่วมโครงการสามารถพัฒนาตนเอง

จากความหมายของการประเมินแบบมีส่วนร่วมดังกล่าว สรุปได้ว่า การประเมินเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้มีความรู้ทางการประเมินกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากสิ่งที่จะประเมิน โดยทำงานร่วมกันตั้งแต่ ขึ้นวางแผนการประเมิน รวบรวมข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล และปรับปรุงสิ่งที่มุ่งประเมิน โดยมุ่งเน้นให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ได้เกิดการเรียนรู้และนำไปปรับปรุง และพัฒนาโครงการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

การประเมินแบบมีส่วนร่วมเป็นเรื่องของความต่อเนื่องจากการมีส่วนร่วมน้อยไปสู่การมีส่วนร่วมมาก เกณฑ์เพื่อประกันว่าการประเมินนั้นเป็นการประเมินแบบมีส่วนร่วม มีดังนี้

1. ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือผู้รับผลการประเมินในการประเมินแบบมีส่วนร่วม ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รับผิดชอบโครงการต้องเสนอตัวเข้ามามีบทบาทที่ตื่นตัวเสมือนเป็นการทำงานอยู่ในกระบวนการประเมิน

2. ความครอบคลุมของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รับผิดชอบ อย่างน้อยที่สุดก็มีตัวแทนของผู้ได้รับผลประโยชน์จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

3. กระบวนการประเมินมีจำนวนหลายขั้นตอน ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รับผิดชอบโครงการอาจเข้าไปร่วมอย่างน้อย 5 ขั้นตอนต่อไป

3.1 การให้คำปรึกษาแนะนำก่อนการประเมินระหว่างกรรมการประเมินและผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รับผิดชอบโครงการ

3.2 ออกแบบการประเมิน รวมถึงการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการรวบรวมข้อมูล ระยะเวลา การจัดกลุ่มคน เป็นต้น

3.3 การรวบรวมข้อมูล

3.4 การแปลความหมายข้อมูลและการเสนอแนะ

3.5 ใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการประเมิน

แนวคิดการประเมินแบบมีส่วนร่วม

1. การประเมินแบบมีส่วนร่วมจะต้องทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ตระหนักในความสำคัญของการประเมินร่วมกัน การติดตามประเมินผลจึงจะดำเนินไปอย่างราบรื่นและก่อให้เกิดการเรียนรู้ และปรับปรุงงานอย่างแท้จริง

2. ในการประเมินแบบมีส่วนร่วมทุกฝ่ายมีความรู้ ความเข้าใจร่วมกันในเรื่อง

2.1 หลักการและแนวคิดการประเมินแบบมีส่วนร่วม

2.2 ขั้นตอนและวิธีการการประเมินแบบมีส่วนร่วม

2.3 บทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่จะเข้าร่วมประเมิน

3. ในการประเมินแบบมีส่วนร่วมจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ได้แก่ กลุ่มชาวบ้าน กลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปฏิบัติงาน บริหารโครงการ กรรมการ และที่ปรึกษาโครงการ พันธมิตร หรือแนวร่วมของโครงการ หน่วยงานราชการ นักวิชาการ และนักประเมิน การมีส่วนร่วมจะต้องมีส่วนร่วมในเรื่อง ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมรับผล

4. ในการประเมินแบบมีส่วนร่วมไม่ควรยึดมาตรฐานของทีมประเมินหรือมาตรฐานใครคนใดคนหนึ่ง แต่เคารพในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกับผู้ปฏิบัติงานจริง มาตรฐานควรเป็นมาตรฐานที่ทุกฝ่ายร่วมกันกำหนดเพราะ

4.1 ผู้ปฏิบัติงานใกล้ชิดสถานการณ์และเข้าใจสภาพพื้นที่ได้ดีกว่าคนภายนอก เป็นผู้มีประสบการณ์ตรง แต่บางครั้งอาจวิเคราะห์เข้าใจชาวบ้าน และโครงการหรือด้วยความสัมพันธ์กับโครงการ อาจทำให้เสนอข้อมูลโครงการได้ไม่ทุกเรื่อง การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกันจะทำให้การตัดสินใจต้องยิ่งขึ้น

4.2 ทีมประเมินผลจากภายนอก ไม่สามารถเข้าใจรายละเอียดทุกอย่างของโครงการได้ แต่มีมุมมองหลากหลาย และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ จึงสามารถวิเคราะห์ได้เต็มที่ ไม่ติดปัญหาความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนที่เป็นจริง และมุมมองทางวิชาการ จะทำให้การประเมินโครงการมีประสิทธิภาพ

5. ในการประเมินแบบมีส่วนร่วมไม่ใช่การชี้ถูกชี้ผิด แต่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน จากการดำเนินงานที่ผ่านมาไม่ว่าถูกหรือผิด สำเร็จหรือล้มเหลว ถือเป็นบทเรียนที่สำคัญที่ชี้ให้เห็นจุดอ่อน จุดแข็งที่ควรปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

หลักการของการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Principles of participatory evaluation)

Guide to Project Evaluation : A Participative Approach (อ้างในสายฝน วิบูลรังสรรค์, 2550, หน้า 38) ได้กล่าวถึงหลักการของการประเมินแบบมีส่วนร่วมไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. การประเมินแบบมีส่วนร่วมมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการปรับปรุงแก้ไขและได้รับความสำเร็จ
2. การประเมินต้องเป็นประโยชน์ต่อคนผู้ซึ่งทำงานนั้นซึ่งถูกประเมิน
3. กระบวนการประเมินเป็นการประเมินขณะดำเนินโครงการและเป็นแนวทางที่ให้ผู้มีส่วนร่วมทุกคนใช้ข้อมูลจากการประเมินตลอดโครงการไม่ใช่เพียงแค่การประเมินครั้งสุดท้าย
4. สิ่งที่ได้คือความก้าวหน้าของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความรู้ ทักษะคติ
5. ทักษะและพฤติกรรม ซึ่งถูกสร้างขณะทำการประเมิน

6. ผู้สนับสนุนโครงการรับผิดชอบในการกำหนดคำถามของการประเมินกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จและกรอบของระยะเวลาที่เป็นจริง

7. การประเมินแบบมีส่วนร่วมทำให้มีความเป็นไปได้ในการร่วมความสนใจระหว่างการทำงาน ทำให้งานบรรลุเป้าหมายของผู้ลงทุนโครงการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

นอกจากนี้ Michael Quinn Patton (อ้างในสายฝน วิบูลรังสรรค์, 2550, หน้า 39) ได้กล่าวถึงหลักการประเมินแบบมีส่วนร่วมมีด้วยกัน 9 ข้อ คือ

1. กระบวนการประเมินเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เนื้อหา และทักษะการประเมิน ตัวอย่างเช่น การกำหนดเป้าหมาย การกำหนดสิทธิพิเศษ การร่วมกันกำหนดปัญหา การแปลผลข้อมูล การตัดสินใจพิจารณาข้อมูล และร่วมในกระบวนการเพื่อให้ได้ผลลัพธ์

2. ผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการเป็นเจ้าของการประเมิน โดยเป็นผู้ร่วมกันตัดสินใจ สร้างและนำข้อสรุปไปใช้ ซึ่งการมีส่วนร่วมต้องเกิดขึ้นจริง

3. ผู้มีส่วนร่วมมุ่งเน้นประเมินทั้งในกระบวนการและการได้ผลลัพธ์ โดยเป็นผู้มีความสำคัญในการพิจารณาและแสดงความคิดเห็น

4. ผู้มีส่วนร่วมทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและผู้อำนวยการความสะดวกในการประเมินคอยสนับสนุนกลุ่มอย่างต่อเนื่องและรวบรวมข้อค้นพบ

5. ลักษณะการประเมิน ประกอบด้วย ข้อมูลซึ่งเข้าใจง่าย และมีความหมายสำหรับผู้มีส่วนร่วม

6. การประเมินตนเอง การประเมินภายในเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ดังนั้นการประเมินควรส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้ที่มีส่วนร่วมให้ประเมินตนเองและชุมชนของพวกเขาเป็นอันดับแรก และการประเมินภายนอกเป็นอันดับรองมา

7. นักประเมินเป็นเพียงผู้อำนวยการความสะดวก เป็นผู้ร่วมมือและแหล่งเรียนรู้ส่วนผู้มีส่วนร่วมเป็นผู้ตัดสินใจและเป็นนักประเมิน

8. ผู้อำนวยการความสะดวกในการประเมินพึงระลึกและยอมรับในคุณค่าของผู้มีส่วนร่วมและความรู้ความชำนาญและทำงานเพื่อช่วยผู้มีส่วนร่วม ระลึกในคุณค่าของพวกเขา และความรู้ความชำนาญของแต่ละคน

9. ความแตกต่างของสถานะระหว่างผู้อำนวยการความสะดวกในการประเมินและผู้มีส่วนร่วมมีเพียงเล็กน้อย

กระบวนการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Evaluation)

UNDP (1997, อ้างในสายฝน วิบูลรังสรรค์, 2550, หน้า 40) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินแบบมีส่วนร่วมไว้ว่า มีแนวทางการดำเนินการได้หลากหลายในการนำไปสู่เป้าหมายของการประเมิน แต่เพื่อให้ได้แนวทางที่ดีที่สุดที่จะเป็นประโยชน์ในการประเมินแบบมีส่วนร่วม ได้กำหนดกรอบวิธีการทำงานไว้กว้าง ดังนี้

กรอบการทำงาน (Framework)

กรอบการทำงานประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ที่เป็นพื้นฐาน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม (Pre-planning and preparation)
2. ขั้นกำหนดปัญหาการประเมิน (Generating evaluation questions)
3. ขั้นรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (Data-gathering and analysis)
4. ขั้นสะท้อนและปรับปรุงแก้ไข (Reflection and action)

1. ขั้นเตรียม (Pre-planning and preparation)

ในระยะแรกของการประเมินแบบมีส่วนร่วมควรจะวางพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการประเมินแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นรากฐานสร้างความสนใจให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

1.1 เพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเข้ามาดำเนินการประเมินแบบมีส่วนร่วมรวบรวมสนับสนุนให้ผู้ใช้ประโยชน์ปลายทาง (end-user) เข้ามาร่วมมือ

1.2 เนื่องจากการประเมินแบบมีส่วนร่วมเป็นการประเมินเพื่อความโปร่งใส จึงมีการเปิดอภิปรายความมุ่งหมาย เป้าหมายและจุดประสงค์ และมีการสนับสนุนอย่างหลากหลายคำถามพื้นฐาน “ใครที่ต้องการรู้อะไรเพื่อวัตถุประสงค์อะไร”

1.3 เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีความสนใจ ควรให้บทวนแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เช่น เนื้อหาโครงการ เพิ่มความเข้าใจในบริบท อ้างอิงข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ และให้คำแนะนำกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม

1.4 ให้เนื้อหาสาระเชิงวิชาการและบ่งชี้ผู้อำนวยความสะดวกทางการประเมินและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินแบบมีส่วนร่วมและเนื้อหาทางการบริหารจัดการอื่น ๆ

2. ขั้นกำหนดปัญหาการประเมิน (Generating evaluation questions)

2.1 ร่วมกันอภิปรายและตัดสินใจโดยผู้ใช้ประโยชน์ปลายทาง (end-users) ซึ่งวิธีการรวบรวมข้อมูลเหล่านี้มีความเป็นไปได้สูงที่จะได้ข้อมูลที่มีประโยชน์และเกี่ยวข้องทั้งคนนอกและคนใน

2.2 ประเมินทักษะการวิจัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการประเมินแบบมีส่วนร่วม และให้การอบรมตามความต้องการ

2.3 กำหนดวิธีการในการเก็บข้อมูลแต่ละวิธีนั้น จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับประเภทของข้อมูลที่ต้องการ โดยพิจารณาผสมผสานเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เหมาะสม

2.4 พิจารณาบรรยากาศทางสังคม-วัฒนธรรม และการเมือง ความไม่มั่นคงทางการเมืองหรือพื้นที่ห่างไกล ตัวอย่าง เช่น ความรู้สึกที่ไวต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม-วัฒนธรรม ประเด็นภาษาพื้นเมือง ประเด็นเพศ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย เป็นกุญแจสำคัญที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จของการประเมินแบบมีส่วนร่วมเช่นเดียวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม

2.5 ร่วมกันกำหนดคำถามการประเมินกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) กับกลุ่มใหญ่ หรือเยี่ยมชมภาคสนามไปยังที่ทำงานหรือบ้านของผู้ใช้ประโยชน์ปลายทาง (end-users) โดยให้เหมาะสมกับการติดต่อ ประชุม

2.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้การฝึกอบรมตามความต้องการในระบายนั้ ผู้ที่อำนวยความสะดวกหรือทีมงานเปรียบเสมือนบุคคลสำคัญ

3. ขั้นรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (Data-gathering and analysis)

3.1 ออกแบบสถานที่ชุมนุมให้เหมาะสมกับการพบปะของ end-users และการทำงานกับพวกเขาในลักษณะการมีส่วนร่วมในการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับกลุ่มใหญ่ ซึ่งสมาชิก end-user สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานการประเมินกับผู้อื่นซึ่งมีหลายระดับหรือหลายด้าน สำหรับการติดต่อที่ต้องเผชิญหน้าอย่างมาก นั่นคือการเยี่ยมชมภาคสนาม สามารถสร้างความพอใจต่อความต้องการในการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเดียวหรือจากกลุ่มเล็ก ๆ เช่นการสนทนากลุ่ม (Focus groups)

3.2 ให้คำแนะนำหรือการฝึกอบรมสำหรับสมาชิกทีมประเมินผู้ซึ่งทำงานเป็นผู้รวบรวมข้อมูลอยู่ตลอดเวลาในการตรวจสอบตามเส้าซึ่งเป็นเครื่องมือง่าย ๆ ที่สมาชิกประเมินมักใช้ในการตรวจสอบข้อมูล โดยตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของกระบวนการและข้อมูลซึ่งเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการใช้ระหว่างการเก็บข้อมูล

4. ขั้นสะท้อนและปรับปรุงแก้ไข (Reflection and action)

ระยะสุดท้ายของการประเมินแบบมีส่วนร่วมมีลักษณะเป็นการสร้างแนวทางแก้ปัญหาของ end-user มีกลุ่มการประเมินแบบมีส่วนร่วม โดยเริ่มจากปัญหาหรือคำถามประเมินซึ่งถูกนิยามไว้อย่างชัดเจนโดย end-users สำหรับเป้าหมายของกิจกรรมนี้คือ

4.1 เพื่อตรวจสอบความตรง (validate) ประสิทธิภาพของ end-user โดยใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการวางแผนในอนาคตมากกว่าใช้การวางแผนจากบุคคลภายนอก

4.2 เพื่อกระตุ้นให้ end-users ค้นหาคำตอบและปรับปรุงการทำงานด้วยตัวเอง มากกว่าหลีกเลี่ยงมัน

4.3 เพื่อส่งเสริมให้มีความรู้สึกของการกำหนดตนเองและสนับสนุนโดยผ่านการเสริมพลัง

ข้อเสนอแนะขั้นตอนการทำงานในแต่ละ Phase ของการประเมินแบบมีส่วนร่วม

1. ขั้นเตรียมก่อนการวางแผน

1.1 ร่างกรอบความคิดโดยอยู่บนพื้นฐานหลักการประเมินแบบมีส่วนร่วม นิยามตัวแปรหรือปัจจัยสำหรับการประเมินแบบมีส่วนร่วม (เช่น อะไรที่จะทำให้สำเร็จหรือไม่สำเร็จ)

1.2 ประเมินความรู้สึกและแหล่งทรัพยากรหรือปัจจัยที่ทำให้สำเร็จและไม่สำเร็จ

1.3 ระบุผู้อำนวยความสะดวกในการประเมิน สมาชิกของทีมและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

1.4 ร่วมกันปรึกษา กำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการประเมินกับบุคคลที่เป็นกุญแจสำคัญ

2. ขั้นกำหนดปัญหาการประเมิน

2.1 อำนวยความสะดวกในการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม หรือการลงสนามเยี่ยม สถานที่ทำงานหรือบ้านของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.2 รวบรวมระบุจุดเน้นหลักของการประเมิน

3. ขั้นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ให้การฝึกอบรมที่จำเป็นเกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 รวบรวมข้อมูล

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล

4. ขั้นการสะท้อนและปรับปรุง

4.1 แก้ปัญหาหรือตอบคำถามก่อน

4.2 รวมแหล่งทรัพยากรสำหรับใช้แก้ปัญหาระหว่างการประเมิน

4.3 ปรับปรุงแก้ไข

ส่วน Robert E. Stake (2004, หน้า 195) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของวิธีการประเมินแบบมีส่วนร่วมไว้ 7 ขั้นตอน

1. กำหนดความต้องการของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์

2. กำหนดเป้าหมายสิ่งที่ประเมินและขอบเขตของปัญหา

3. กำหนดเกณฑ์การประเมิน

4. กำหนดมาตรฐานการประเมิน
5. กำหนดน้ำหนักการสังเคราะห์
6. รวบรวมข้อมูลและแปลผลคุณภาพของการทำงานของทีมงานและผู้มีส่วนร่วม
7. ตรวจสอบ ประเมิน และเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายโปรแกรม

การประเมินแบบมีส่วนร่วม ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมิน จะต้องมีศักยภาพในการรายงาน แต่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจในโครงการหรือสิ่งที่มุ่งประเมินเป็นอย่างไรดี ซึ่งนักประเมินภายนอกไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง

รัตนะ บัวสนธิ์ (2548, หน้า 125-126) ได้จัดลำดับขั้นตอนการประเมินแบบมีส่วนร่วมได้เป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสานงาน ติดต่อ สร้างความสัมพันธ์ ความรู้สึกในการมีส่วนร่วมกับบุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากผลการประเมินเป็นกลุ่มแรก ๆ ก่อนกลุ่มอื่น ๆ (มักได้แก่ ผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจกำหนดนโยบายและปฏิบัติงานใน โครงการ)

ขั้นที่ 2 ร่วมกำหนดกลุ่มบุคคลดังกล่าว ทำการวิเคราะห์กำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษาประเมิน

ขั้นที่ 3 ร่วมกำหนดแหล่งข้อมูลสำหรับการเก็บรวบรวม ออกแบบและเลือกเครื่องมือให้สอดคล้องกับลักษณะข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ขั้นที่ 4 ร่วมกันเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 5 ร่วมกันวิเคราะห์และสะท้อนกลับ ประเมินเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินงาน โครงการและ/หรือการประเมินโครงการ

ขั้นที่ 6 ร่วมกันกำหนดกรอบโครงร่างและ/หรือการประเมินโครงการ

ขั้นที่ 7 เขียนรายงานการประเมิน

ขั้นที่ 8 ร่วมกันอ่านรายงานวิพากษ์วิจารณ์รายงาน ปรับแก้รายงานก่อนตีพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณชน

ส่วน ดวงดาว ฐาน (อ้างในสายฝน วิบูลรังสรรค์, 2550, หน้า 44) ได้สรุปขั้นตอนในการประเมินแบบมีส่วนร่วมว่ามีขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 กระบวนการเตรียมความพร้อม

1.1 การวางแผนการประเมิน เพื่อการสร้างความเข้าใจหลักการ แนวคิด ความสำคัญและขั้นตอนวิธีการประเมินแบบมีส่วนร่วม หน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง การติดตามการประเมิน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องเข้าใจเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นแบบวางแผน

กระบวนการประเมิน การประเมินแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพต้องใช้ทรัพยากรน้อยและเกิดประโยชน์สูงสุด แนวทางการดำเนินการวางแผนการประเมินมีดังนี้

1.1.1 จัดประชุมระดมความคิดเห็นระหว่างกลุ่มเป้าหมาย ทีมประเมินตัวแทนองค์กรหรือโครงการที่ต้องการติดตามผลการประเมินและแหล่งเงินทุนเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

1) จุดประสงค์ของการติดตามประเมินผลเป็นอย่างไร ทำไมต้องมีการประเมิน ใครต้องการให้เกิดการประเมินผล

2) เนื้อหา ขอบเขตของการประเมินมีแค่ไหน อะไรบ้าง

3) ประเมินผลช่วงเวลาไหนของโครงการ

4) ใครเป็นคนประเมิน ทีมประเมินมีใครบ้าง บทบาทหน้าที่ของแต่ละคนมีอะไรบ้าง

5) ประเมินอย่างไร กิจกรรมการประเมินจะดำเนินการอย่างไร ใครรับผิดชอบกิจกรรมใด ใช้เวลานานแค่ไหน

6) ใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด เช่น งบประมาณ อุปกรณ์บุคลากร เป็นต้น

1.1.2 รวบรวมข้อสรุปในทุกประเด็นจากการจัดประชุมเป็นเอกสารที่ชัดเจน

1.1.3 จัดประชุมร่วมระหว่างตัวแทนทีมประเมิน ผู้บริหารองค์กร เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์กรที่เข้าร่วมประเมินผลทุกคน เพื่อทำความเข้าใจกับข้อสรุป บทบาทหน้าที่และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

1.1.4 ปรับปรุงเอกสารเป็นโครงการติดตามประเมินผลที่พร้อมนำไปปฏิบัติแก่ผู้เกี่ยวข้อง

1.2 การวิเคราะห์โครงการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนที่เข้าร่วมกระบวนการติดตามประเมินผลได้ศึกษาทบทวน ทำความเข้าใจโครงการที่จะประเมินร่วมกันอย่างชัดเจน

1.3 การกำหนดตัวชี้วัด ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ช่วยให้การปฏิบัติงานการประเมินมีทิศทางในการทำงานมากขึ้น การกำหนดตัวชี้วัดนั้นต้องมาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ตัวชี้วัดต้องสอดคล้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

1.4 การกำหนดกรอบข้อมูลและสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อเป็นการวางแผนการจัดระบบข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ที่ชัดเจนและเพื่อกำหนดรูปแบบ วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว ครบถ้วน ตามเป้าหมายที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การดำเนินการติดตามประเมินผล

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินแบบมีส่วนร่วมเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลที่เสริมสร้างการเรียนรู้ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การบริหารจัดการที่เหมาะสม ซึ่งการเก็บรวบรวมเริ่มต้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ที่เป็นตัวชี้วัดคุณภาพและปริมาณที่ได้จากตัวชี้วัด โดยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลมาแยกแยะ เพื่อค้นหาคุณลักษณะต่าง ๆ ของข้อมูล เพื่อสะดวกในการตีความหมาย แนวทางในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ทุกฝ่ายต้องร่วมกันอธิบายเหตุผลจากข้อมูลที่รวบรวมมา เพื่อสรุปว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างไร เพราะเหตุใด ด้วยปัจจัยเงื่อนไขใด พร้อมทั้งเสนอแนะเพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 กระบวนการการนำเสนอและการเผยแพร่

3.1 การเขียนรายงานการประเมินผลเป็นการแสดงชุดข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์และจัดระบบแล้ว มีเป้าหมายเพื่อบันทึกและรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่เป็นระบบตลอดจนกระบวนการประเมินแบบมีส่วนร่วม และเพื่อสะดวกต่อการนำเสนอผลการเรียนรู้หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการประเมินผล รวมทั้งเผยแพร่ต่อผู้อื่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3.2 การนำเสนอผลการประเมินเป็นการนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เกี่ยวข้องกระทำโดยการจัดเวที ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ

3.3 การนำไปใช้และเผยแพร่ เป็นการนำผลการประเมินไปใช้ของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความตระหนักในความสำคัญจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาตลอดกระบวนการประเมิน โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับปรุงการดำเนินโครงการให้ดียิ่งขึ้น

สรุปกระบวนการประเมินแบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดต่าง ๆ ได้แนวคิดกระบวนการการประเมินแบบมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการประเมิน

1.1 กำหนดผู้มีส่วนร่วมในการประเมิน

1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้การประเมินแบบมีส่วนร่วม

2. ขั้นวางแผนการประเมิน

2.1 กำหนดประเด็นการประเมิน

2.2 ออกแบบการประเมิน ได้แก่ โดยร่วมกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ แหล่งข้อมูล ระยะเวลาที่ใช้เก็บ ออกแบบและเลือกเครื่องมือให้สอดคล้องกับลักษณะข้อมูลและ แหล่งข้อมูล

2.3 สร้างเครื่องมือ

3. ขึ้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล/ประเมิน
4. ขึ้นวิเคราะห์และสะท้อนกลับ
5. ขึ้นนำเสนอผลการประเมินและการนำไปใช้

4. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย

จังหวัดเชียงใหม่

ปีการศึกษา 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้คัดเลือกโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่ละ 3 โรงเรียนทั่วประเทศเป็นโรงเรียนนำร่องใช้หลักสูตรใหม่ รวมทั้งโรงเรียนพร้อมใช้อีกจำนวนหนึ่ง โดยเริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาทุกระดับชั้น และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ มัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ได้รับอนุญาตจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ให้เป็นโรงเรียนพร้อมใช้หลักสูตรใหม่ในปีการศึกษา 2552 โดยมีบุคลากรของโรงเรียนได้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขึ้น โดยการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรท้องถิ่น รวมทั้งจุดเน้นของโรงเรียน เพื่อเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีคุณภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนได้ออกแบบหลักสูตรของโรงเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ ระดับโรงเรียน ระดับการศึกษา ระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ คือ หลักสูตรแกนกลาง กรอบหลักสูตรท้องถิ่น บริบทความต้องการของโรงเรียน
3. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีองค์ประกอบหลัก ๆ คือ วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา (เวลาเรียน รายวิชา พื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) คำอธิบายรายวิชา เกณฑ์การจบ

หลักสูตร และจัดทำเอกสารระเบียบการวัดและประเมินผลควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษา

4. นำเสนอร่างหลักสูตรสถานศึกษาให้คณะกรรมการสถานศึกษา พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และอนุมัติการใช้หลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาและประธานกรรมการสถานศึกษาลงนาม
5. วิจัยและติดตามการใช้หลักสูตร เป็นระยะ เพื่อนำผลการติดตามมาใช้เป็นข้อมูลปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.1 วิสัยทัศน์หลักสูตรโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย

หลักสูตรโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีสุขภาพกายและจิตที่สมบูรณ์ มีสมรรถนะด้านการคิด การแก้ปัญหา การสื่อสาร ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และดำรงชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 จุดหมาย

หลักสูตรโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย พุทธศักราช 2552 เน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข โดยกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานตามจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และปณิธานของ ดร.วิลเลียม แอริส (อดีตอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน พ.ศ.2442 – พ.ศ.2482) ซึ่งได้กราบบังคมทูลต่อสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาจักราชสยามมกุฎราชกุมาร (รัชกาลที่ 6) เมื่อเสด็จมาเปิดอาคารเรียนของโรงเรียน วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2448 ว่า โรงเรียนจะมุ่งพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้จงรักภักดีต่อชาติ (Loyal Subjects) เป็นพลเมืองดี (Good Citizens) เป็นผู้ที่ทำงานที่ชำนาญการ (Skilled Workers) และเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ (upright Men)

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตร โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วย ให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มี วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และ

การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

3.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรโรงเรียนปิ่นสร้อยไขลาลัยวิทยาลัย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก โรงเรียนปิ่นสร้อยไขลาลัยวิทยาลัยจึงกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรและปรัชญาการจัดการศึกษาของโรงเรียน ดังนี้

1. จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และยึดมั่นในประชาธิปไตย
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีระเบียบวินัย สุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตน
4. ใฝ่เรียนรู้ ขยันพากเพียร
5. ประหยัด อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน รักดีชอบ มีภาวะผู้นำและผู้ตาม
7. รักความเป็นไทย อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. มีจิตสาธารณะ รักและเอื้ออาทรในเพื่อนมนุษย์

3.5 หลักคิดในการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน หลักคิดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่

1. ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
2. ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง
4. เน้นความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้
5. ออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน
6. กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้สอนและผู้เรียน
7. ใช้สื่อหลากหลาย
8. ออกแบบการวัดประเมินผลหลากหลาย สะท้อนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง
9. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

3.6 การจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน

หลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้โดยการจัดวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ให้สามารถพัฒนาตนเองได้ การจัดการเรียนรู้ควรเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ได้ลงมือศึกษาค้นคว้า คิดแก้ปัญหาและปฏิบัติงานเพื่อสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน จัดสถานการณ์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

การจัดการเรียนรู้ควรให้ความสำคัญของความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เพื่อวางรากฐานชีวิตให้เจริญงอกงามอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบ และแสดงออกถึงศักยภาพของตนเอง ครูผู้สอนจึงควรมีข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลสำหรับใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน

3. การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง

การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมกับการทำงานของสมอง การเชื่อมโยงวงจร

สมอง พัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งจะส่งผลต่อผู้เรียนให้มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยใช้ประสบการณ์ตรงด้านร่างกายที่เป็นรูปธรรม ข้อเท็จจริงและทักษะด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในชีวิตจริงตามธรรมชาติเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม

การจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ได้รับความรู้ เกิดการยอมรับ เห็นคุณค่าและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นลักษณะนิสัยที่ดี

ในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลตามหลักการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ครูผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. การสำรวจประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ (Learning Styles) แตกต่างกัน ครูผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ ให้โอกาสกับผู้เรียนได้ค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตนเอง จึงจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษา วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน โดยคำนึงถึงลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนที่มีภูมิหลัง ศติปัญญา ความสามารถ ความถนัด รูปแบบการเรียนรู้ ความสนใจ และความต้องการที่แตกต่างกัน และจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน ลักษณะของผู้เรียน และสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีพัฒนาการที่เป็นไปตามความสามารถ และเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

2. การบูรณาการและการถ่ายโยงความรู้ ครูผู้สอนควรได้บูรณาการสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน นำไปประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์และสามารถแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

บทบาทของผู้สอน

1. ออกแบบการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและ พัฒนาการทางสมองเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดของ หลักสูตร
2. จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
3. จัดเตรียม และเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้
4. ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน
5. วิเคราะห์ผลการประเมิน เพื่อนำผลมาใช้ในการซ่อมเสริม และพัฒนาผู้เรียน รวมทั้ง ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของตนเองด้วยกระบวนการวิจัย

บทบาทของผู้เรียน

1. กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองให้บรรลุตามเป้าหมาย
2. แสวงหาและเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย และรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล ข้อความรู้ เพื่อนำมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม
3. ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
4. มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน และครู
5. ประเมิน และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.7 กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร ความ เข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย จะช่วยให้ครูผู้สอนวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริม บรรยากาศการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างกระบวนการเรียนรู้ได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. กระบวนการสร้างความรู้
3. กระบวนการคิด
4. กระบวนการทางสังคม

5. กระบวนการเผชิญสถานการณ์ และแก้ปัญหา
 6. กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
 7. กระบวนการปฏิบัติ
 8. กระบวนการจัดการ
 9. กระบวนการวิจัย
 10. กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง
 11. กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย
- ฯลฯ

กระบวนการเรียนรู้ที่กล่าวมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน พัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร ครูผู้สอนจึงควรต้องคัดสรรเลือกนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนี้

3.8 นิเทศการเรียนการสอน

การนิเทศการศึกษา หมายถึงระบบย่อยระบบหนึ่งของระบบการศึกษา เป็นกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยการชี้แนะให้ความช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และเพิ่มคุณภาพของผู้เรียนตามจุดหมายของหลักสูตร

รูปแบบการนิเทศ

1. การนิเทศทั่วไป เป็นการนิเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะการแก้ปัญหา การสร้างแรงจูงใจ โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมเช่น

- การระดมพลังสมอง
- การให้คำปรึกษา
- การสาธิต
- การจัดนิทรรศการ
- การจัดทัศนศึกษา
- การประชุม
- การให้ศึกษาเอกสาร
- การจัดการความรู้

2. การนิเทศการเรียนการสอน เป็นการนิเทศเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน

หลักการนิเทศภายในโรงเรียน

1. การนิเทศควรมีการบริหารงานเป็นระบบ และต่อเนื่อง
2. การนิเทศต้องถือหลักการมีส่วนร่วมในการทำงาน คือ มีความเป็นประชาธิปไตยเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นความร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินงาน และใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานนั้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ
3. การนิเทศเป็นงานสร้างสรรค์ เป็นการแสวงหาความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคลให้แต่ละบุคคลได้แสดงออก และพัฒนาความสามารถเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่
4. การนิเทศเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน โดยให้ครูอาจารย์ได้เรียนรู้ว่าปัญหาของตนเองเป็นอย่างไร จะหาวิธีแก้ปัญหานั้นได้อย่างไร
5. การนิเทศเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้นสร้างความเข้าใจระหว่างกัน สร้างมนุษยสัมพันธ์มีวิธีการทำงานที่ดี และความสามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้
6. การนิเทศเป็นการสร้างความผูกพัน และความมั่นคงต่องานอาชีพ รวมทั้งความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เกิดความพึงพอใจในการทำงาน
7. การนิเทศเป็นการพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพครู ให้มีความรู้สีกภาคภูมิใจในอาชีพเป็นอาชีพที่ต้องใช้วิชาความรู้และความสามารถ และสามารถที่จะพัฒนาได้

ผู้นิเทศภายในโรงเรียน

1. ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ
2. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
3. ครูผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน

**3.9 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์
วิทยาลัย พุทธศักราช 2552 (ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)**

**โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป.1 – ป.3)**

รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เวลาเรียน 160 ชั่วโมง / ปี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (อ11101 ภาษาอังกฤษ 1)

ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เรื่องใกล้ตัวหรือนิทานที่มีภาพประกอบ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา กิจกรรมทางภาษา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่างๆ ฝึกทักษะการสื่อสารโดยใช้บทสนทนาเพื่อการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ แนะนำตนเอง บอกความต้องการ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน การอ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน

โดยใช้กระบวนการ และทักษะทางการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูดเพื่อให้และขอข้อมูล ทักษะการอ่านทั้งอ่านออกเสียง อ่านเพื่อความเข้าใจ และทักษะการเขียน การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านออกเสียง การอ่านเป็นกลุ่มอ่านเป็นคู่ อ่านเดี่ยว การเขียนอิสระ การเขียนประโยค

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การแสดงความรู้สึก การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (อ12101 ภาษาอังกฤษ 2)

ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เรื่องใกล้ตัวหรือนิทานที่มีภาพประกอบ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา กิจกรรมทางภาษา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่างๆ ฝึกทักษะการสื่อสารโดยใช้บทสนทนาเพื่อการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ แนะนำตนเอง บอกความต้องการ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน การอ่านออกเสียงคำ สะกดคำและประโยคง่ายๆ ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ที่ใช้ในห้องเรียน

โดยใช้กระบวนการ และทักษะทางการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูดเพื่อให้และขอข้อมูล ทักษะการอ่านทั้งอ่านออกเสียง อ่านเพื่อความเข้าใจ และทักษะการเขียน การฟังอย่างมีสมาธิ การอ่านออกเสียง การอ่านเป็นกลุ่มอ่านเป็นคู่ อ่านเดี่ยว การเขียนอิสระ การเขียนประโยค

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การแสดงความรู้สึก การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (อ13101 ภาษาอังกฤษ 3)

ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เรื่องใกล้ตัวหรือนิทานที่มีภาพประกอบ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา กิจกรรมทางภาษา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่างๆ ฝึกทักษะการสื่อสารโดยใช้บทสนทนาเพื่อการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ แนะนำตนเอง บอกความต้องการ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน การอ่านออกเสียงคำ สะกดคำประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ที่ใช้ในห้องเรียน

โดยใช้กระบวนการ และทักษะทางการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูดเพื่อให้และขอข้อมูล บอกความรู้สึกของตนเอง การจัดหมวดหมู่คำ พูดและทำท่าประกอบตามมารยาททางสังคมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทักษะการอ่านทั้งอ่านออกเสียง อ่านเพื่อความเข้าใจ และทักษะการเขียน การฟังอย่างมีสมาธิ การอ่านออกเสียง การอ่านเป็นกลุ่มอ่านเป็นคู่ อ่านเดี่ยว การเขียนอิสระ การเขียนประโยค

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การแสดงความรู้สึก การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

**โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4 – ป.6)**

รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เวลาเรียน 160 ชั่วโมง / ปี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (อ14101 ภาษาอังกฤษ 4)

ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ บทพูดเข้าใจจังหวะ การสะกดคำ ถูกต้องตามหลักการอ่านเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 550 - 700 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) อ่านสัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ - ขาย และลมฟ้าอากาศ บทสนทนา นิทานที่มีภาพประกอบ การจับใจความสำคัญ ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

ฝึกทักษะการฟัง พูด บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ พูดประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ ฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตที่ใช้ในห้องเรียน การพูดประโยคที่ใช้แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ การพูดแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และกิจกรรมตามแบบที่ฟัง การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง การพูดคำกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว การร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการฟัง พูด เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน ประกอบท่าทาง บทบาทสมมติ การบอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย การบอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

เขียนบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้แสดงความต้องการและขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว เพื่อนและครอบครัว การวาดภาพความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง เขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการฟัง พูด กระบวนการเขียน กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการทางภาษา กระบวนการสรุปความ กระบวนการกลุ่ม การนำเสนอ กระบวนการสืบค้น ข้อมูลกระบวนการสื่อความ

เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการสื่อสาร มีความมั่นใจในการใช้ภาษา มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ในการประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและอาชีพ มีนิสัยรักการอ่านการเขียน มีเหตุผล มีมารยาทในการฟัง พูด มีวิจารณ์ญาณ ใช้ภาษาอย่างมีคุณธรรมและรับผิดชอบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (อ15101 ภาษาอังกฤษ 5)

ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง คำแนะนำง่ายๆ บทสนทนาเรื่องสั้นเรื่องเล่า นิทาน บทกลอนสั้นๆ รูปภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยค ข้อความ รูปแบบพฤติกรรมสื่อสารของเจ้าของภาษา วัฒนธรรมไทย และภาษาไทยกับต่างประเทศ

ฝึกทักษะการฟัง พูด แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลการแสดงความต้องการคำสั่ง ขอร้อง คำแนะนำ คำขออนุญาต การตอบรับและปฏิเสธ การขอความช่วยเหลือ ความรู้ลึกของ ตนเอง ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นการให้เหตุผล นำเสนอความคิดรวบยอด แสดง ความคิดเห็น สื่อสารกับบุคคลในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม โดยภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่างๆ การให้ข้อมูลตนเองเข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศกับ ภาษาไทยในเรื่องสระ พยัญชนะ กลุ่มคำ และประโยค ใช้ภาษาต่างประเทศได้ถูกต้องตามหลักภาษา

ฝึกการเขียนอธิบายหรือบอกโดยใช้ข้อความง่ายๆ นำถ้อยคำ สำนวนไปใช้ในการติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีทักษะในการเขียนบัตรอวยพรในเทศกาลต่างๆ เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย บอกความเหมือนความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาไทยได้ บอกประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศ ถ่ายทอด เนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศกับวิชาอื่นโดยใช้ภาษาง่ายๆ นำภาษาอังกฤษมาใช้ในการศึกษาหา ความรู้เกี่ยวกับอาชีพในชุมชนที่อาศัย

ฝึกทักษะการนำเสนอ บทเพลง รูปภาพ แผนผัง แผนภาพ ตารางแผนภูมิและข้อมูลที่ตนเอง สนใจโดยใช้สื่อเทคโนโลยีต่างๆ ใช้ภาษาที่เหมาะสมตามสภาพท้องถิ่น บทสนทนาง่ายๆ บูรณาการ ขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลงานฉลองทั้งของเจ้าของภาษาและในท้องถิ่น ตะหนักและเห็น คุณค่าของภาษา บูรณาการศิลปวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ศึกษาสภาพปัญหาในชุมชน พร้อมทั้งเสนอแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหา

โดยใช้กระบวนการและทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน กระบวนการคิด การ นำเสนอข้อมูลสื่อสารระหว่างบุคคล การเปรียบเทียบวัฒนธรรมแสดงความสัมพันธ์ถึงสิ่งต่างๆ ใกล้เคียง การสืบค้น การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และนำเสนอ

เพื่อให้สามารถสื่อสารโดยใช้ทักษะภาษาอย่างเหมาะสม ใช้ความรู้ทางภาษาในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นเห็นคุณค่าของภาษาต่างประเทศ ตระหนักในความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย นำภาษาต่างประเทศไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้วิชาอื่น สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างมีความสุข มีความมั่นใจในการใช้ภาษา (self esteem) มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด มีสุนทริยภาพในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาสร้างสรรค์ เลือกศึกษาภาษาต่างประเทศตลอดชีวิต

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (อ16101 ภาษาอังกฤษ 6)

ฝึกทักษะการอ่าน คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต ภาษาท่าทาง คำแนะนำในการเล่น การวาดภาพ การทำอาหารเครื่องดื่ม และการประดิษฐ์ อ่านออกเสียงคำศัพท์ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง อ่านข้อความประโยค บทสนทนา คำแนะนำ คำกล่าวลา คำขอบคุณ คำขอโทษ คำชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ เรื่องสั้น เรื่องเล่า บทกวี สัญลักษณ์เครื่องหมาย แผนที่ ทิศทาง แผนที่ เครื่องหมายวรรคตอน ตารางข้อมูลต่างๆ

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การแนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิดตัว และจำนวนการตอบรับ พูดความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว การตอบรับการปฏิเสธ ถ้อยคำ จำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมเจ้าของภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลต่างๆ เปรียบเทียบวัฒนธรรมเจ้าของภาษากับไทย รวมทั้งเปรียบเทียบความเหมือนความต่างภาษาในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความง่ายๆ ใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคล แสดงความต้องการ เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น เสนอความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว สถานศึกษา ชุมชนและสังคม ฝึกทักษะการเขียนคำ ประโยค ข้อความ เรื่องเล่า จำนวนต่างๆ เปรียบเทียบวัฒนธรรมเจ้าของภาษากับไทย รวมทั้งเปรียบเทียบความเหมือนความต่างภาษาในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความง่ายๆ การเขียนและแสดงความรู้สึกและให้เหตุผล ประกอบ ฝึกทักษะการนำเสนอข้อมูล บทเพลง รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ ทิศทาง ตารางข้อมูลต่างๆ และเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์และรู้จักรักษาสีสิ่งแวดล้อม ใช้ภาษาต่างประเทศแสวงหาความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ มีการบูรณาการถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ รวมถึงการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันและเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ

โดยใช้กระบวนการและทักษะทางภาษา กระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน กระบวนการคิด วิเคราะห์ การอภิปรายการทำงานกลุ่ม การค้นคว้าข้อมูล การสรุปความ การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการทำงานของสมอง

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษา ทักษะกระบวนการคิด คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

เพื่อให้สามารถสื่อสารโดยใช้ทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสม ใช้ความรู้ทางภาษาในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 1 (อ21101 ภาษาอังกฤษ)

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงใน การทำอาหารและเครื่องดื่ม การใช้จ่าย ตลาดกษา อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม เลือกรหัส ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ จากนิทาน เรื่องสั้นและเรื่องจากสื่อประเภทต่างๆ ตอบคำถามจากการ ฟังและอ่านบทสนทนา นิทานและเรื่องสั้น สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและ สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์ พูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน พูดและเขียน บรรยายเกี่ยวกับตนเองและกิจวัตรประจำวัน สรุปใจความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง หรือ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ฝึกทักษะการใช้ภาษาที่ใช้ในการสนทนาตามมารยาททางสังคม และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา การอ่านออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

ฝึกทักษะการพูดและการเขียน และการนำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น

ฝึกทักษะการใช้ภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนและสถานศึกษา การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า ความรู้ข้อมูลต่างๆ จาก สื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการฟัง กระบวนการพูด กระบวนการเขียน กระบวนการสื่อความ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสืบค้นข้อมูล การสรุปความ การนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีความสามารถและพัฒนาในการสื่อสารทางด้านภาษา อังกฤษ และใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหา และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ภาคเรียนที่ 2 (อ21102 ภาษาอังกฤษ 2)

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ หรือการใช้อุปกรณ์ ฝึกทักษะหลักการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงพยางค์ต้นและพยางค์ท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ กลุ่มคำ การออกเสียงระดับสูงต่ำในประโยค การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ การตีความ การถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ใช้ภาษาแสดงความต้องการและขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ และการให้ความช่วยเหลือ ใช้ภาษาแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ข้าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ปัจจุบัน พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมและแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

ฝึกทักษะการพูดและการเขียนเกี่ยวกับวันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษา การอ่านออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทยฝึกทักษะการพูดและการเขียน และการนำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ฝึกทักษะการใช้ภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า ความรู้ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการฟัง กระบวนการพูด กระบวนการเขียน กระบวนการสื่อความ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสืบค้นข้อมูล การสรุปความ การนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีความสามารถและพัฒนาในการสื่อสารทางด้านภาษาอังกฤษ และใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหา และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

อ21201 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 1

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ฝึกทักษะการฟัง อ่าน พูดและเขียน ให้ข้อมูล เรื่องราว ประสบการณ์ของตน บุคคลต่างๆ การอ่านออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์จากบทอ่าน การอ่านสื่อและถ่ายโอนข้อมูลจากบทร้อยกรอง สัญลักษณ์ ตาราง การอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับบุคคล และเรื่องราวต่างๆ การตีความและเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน และนำเสนอข้อมูลตามโครงสร้าง ชนิดของคำ และลำดับคำตามหลักภาษา การเขียนเรียงความตามรูปแบบสากลโดยมีความยาวประมาณ 200 - 250 คำ ในหัวข้อที่กำหนด

โดยใช้ทักษะกระบวนการสื่อสาร และกระบวนการทางภาษาที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสืบค้น กระบวนการกลุ่ม ในการเรียนรู้

เพื่อให้ตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษา มีนิสัยรักการอ่าน การเขียนและการค้นคว้า และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. สนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง และอ่าน
2. อ่านออกเสียงประโยคได้ถูกต้องพร้อมบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
3. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงและถ่ายโอนข้อมูล
4. อ่านเรื่องบทความ, ข่าว และเหตุการณ์และตอบคำถาม สรุปความและตีความจากเรื่องที่อ่าน
5. เขียนคำ ประโยค ตามคำบอก
6. เขียนประโยค ข้อความ ความเรียง ตามโครงสร้างทางภาษา
7. เขียนเรียงความตามหัวข้อที่ตนสนใจ

รวมทั้งหมด 7 ผลการเรียนรู้

อ21202 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2**เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต**

ฝึกทักษะการฟังและการอ่าน แล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าว เทศกาลและสิ่งแวดลอม การอ่านออกเสียงและบอกความหมายจากบทอ่านที่หลากหลาย การอ่านสื่อและถ่ายโอนข้อมูลจากป้ายบอกทิศทาง ป้ายจราจร และโฆษณา การอ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับโคลงกลอน นิทาน เรื่องสั้น การเขียนคำและประโยคตามคำบอก การเขียนประโยค ข้อความ ความเรียง และนำเสนอข้อมูลตามโครงสร้าง ชนิดของคำและลำดับคำตามหลักภาษา การเขียนเรียงความตามรูปแบบสากลโดยมีความยาว 200-250 คำในหัวข้อที่กำหนด

โดยการใช้ทักษะกระบวนการสื่อสาร และกระบวนการทางภาษาที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสืบค้น กระบวนการกลุ่ม ในการเรียนรู้

เพื่อให้ตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษามีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และการค้นคว้าและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. สนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง และอ่าน
2. อ่านออกเสียงประโยคได้ถูกต้องพร้อมบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
3. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงและถ่ายโอนข้อมูล
4. อ่านเรื่องบทความ, ข่าว และเหตุการณ์และตอบคำถาม สรุปความและตีความจากเรื่องที่อ่าน
5. เขียนคำ ประโยค ตามคำบอก
6. เขียนประโยค ข้อความ ความเรียง ตามโครงสร้างทางภาษา
7. เขียนเรียงความตามหัวข้อที่ตนสนใจ
8. อธิบาย เปรียบเทียบขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

รวมทั้งหมด 8 ผลการเรียนรู้**ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2****คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน****อ22101 ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1****เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต**

ฝึกทักษะการฟังและการอ่านแล้วปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย การอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้นๆ ระบุและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน และเลือกหัวข้อใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน สนทนา แลกเปลี่ยน

ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้เคียง และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเช่น การทักทาย การกล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ

ศึกษาคำศัพท์ สำนวน ประโยค และให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน ฝึกทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่องข่าว เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม การเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน

ฝึกทักษะการอ่านบทอ่านเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ และประเพณีของเจ้าของภาษา เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

ฝึกทักษะการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา การใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการอ่าน การเขียน การพูด กระบวนการสื่อความ กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบค้นข้อมูล การสรุปความ การนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้สามารถสื่อสาร โดยใช้ทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสมด้วยภาษาน้ำเสียง และกริยา ท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ใช้ความรู้ทางภาษาในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมอย่างเหมาะสม

อ22102 ภาษาอังกฤษ 4 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ฝึกทักษะการฟังและการอ่านแล้วปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย การอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ ระบุและเขียนประโยคและข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้เคียง และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

ฝึกทักษะการพูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆ การเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมต่างๆ ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ และการค้นคว้าค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ฝึกทักษะการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการอ่าน การเขียน การพูด กระบวนการสื่อความ กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบค้นข้อมูล การสรุปความ การนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้สามารถสื่อสาร โดยใช้ทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสมด้วยภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ใช้ความรู้ทางภาษาในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมอย่างเหมาะสม

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

อ22201 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วสนทนาและแสดงความคิดเห็นตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย การอ่านออกเสียงและบอกความหมาย คำศัพท์จากบทอ่าน การอ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง บทร้อยกรอง ป้าย สัญลักษณ์ แผนภูมิ ตาราง ป้ายประกาศ และฉลากยา โดยการตอบคำถามหรือสรุปความ การเขียนความคิดสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนเกี่ยวกับบทอ่าน และหนังสืออ่านนอกเวลา การเขียนคำ ประโยคตามคำบอก การเขียนประโยค ข้อความ และนำเสนอข้อมูลตามโครงสร้างชนิดของคำ และลำดับคำตามหลักภาษา การเขียนเรียงความตามรูปแบบสากลตามหัวข้อที่กำหนด

โดยการใช้ทักษะและกระบวนการสื่อความ กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบค้น กระบวนการอ่าน กระบวนการฟัง กระบวนการพูด กระบวนการเขียน

เพื่อให้ตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของการเขียนภาษา มีนิสัย รักการอ่าน การเขียนและการค้นคว้า และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. สนทนา และ แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่ฟัง และ อ่าน ประเด็นที่กำหนด
2. อ่านออกเสียง คำ วลี ประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน และบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
3. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง และ เขียนสรุปใจความสำคัญ
4. อ่านเรื่อง บทความ ข่าว และ เหตุการณ์ และ ตอบคำถาม สรุปความ และ ตีความจากเรื่องที่อ่าน
5. เขียนคำ และ ประโยค ตามคำบอก
6. เขียนประโยค ข้อความ ความเรียง ตามโครงสร้างทางภาษา
7. เขียนเรียงความตามหัวข้อที่ตนสนใจ

รวม 7 ผลการเรียนรู้

อ22202 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 4

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ฝึกทักษะการฟังและอ่าน แล้วสนทนาหรือพูดแสดงความคิดเห็นตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย ศึกษาคำศัพท์จากบทอ่านและบอกความหมายเขียนคำ ประโยคตามคำบอก ฝึกทักษะการเขียนเรียงความตามรูปแบบสากลตามหัวข้อที่กำหนด โดยใช้คำศัพท์ สำนวน ประโยคได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของขนบธรรมเนียม ประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

โดยการใช้ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กระบวนการสื่อความ กระบวนการอ่าน กระบวนการฟัง กระบวนการพูด กระบวนการเขียน

เพื่อให้สามารถสื่อสารโดยใช้ทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสม ใช้ความรู้ทางภาษาในการสร้างสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. สนทนา และ แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่ฟัง และ อ่าน ประเด็นที่กำหนด
2. อ่านออกเสียง คำ วลี ประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน และบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
3. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง และ เขียนสรุปใจความสำคัญ
4. อ่านเรื่อง บทความ ข่าว และ เหตุการณ์ และ ตอบคำถาม สรุปความ และ ตีความจากเรื่องที่อ่าน
5. เขียนคำ และ ประโยค ตามคำบอก
6. เขียนประโยค ข้อความ ความเรียง ตามโครงสร้างทางภาษา

7.เขียนเรียงความตามหัวข้อที่ตนสนใจ

8.เขียนสรุปใจความสำคัญ พร้อมอธิบายเปรียบเทียบขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

รวม 8 ผลการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

อ23101 ภาษาอังกฤษ 5

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

การฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ การฟังและอ่านจับใจความจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเลือกหรือระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนความคิดเห็นและเหตุผล คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง การอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง หลักการอ่าน การใช้พจนานุกรม การตีความ การเขียนถ่ายโอนประโยคข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย แผนภูมิ ตาราง ภาพ และความหมายเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ การซื้อ-ขายการเดินทางท่องเที่ยว การบริการ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400 - 1,500 คำ การสนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลตนเอง บุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจในความสนใจของสังคม

การฝึกทักษะการพูดและเขียนคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่มีขั้นตอนซับซ้อนตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล การอธิบาย เปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ฝึกทักษะการพูดและเขียนข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ

ศึกษาและใช้ข้อมูล ข่าวสารในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน กระบวนการสื่อความ กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบค้นข้อมูล การตีความ การสรุปความ และการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้สามารถสื่อสารโดยใช้ทักษะทางภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาตามความสนใจ เพื่อใช้ภาษาในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

๐๒3102 ภาษาอังกฤษ 6

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

การฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในการอ่าน ป้ายประกาศต่างๆ การฟังและอ่านจับใจความจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเลือกหรือระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน ความคิดเห็นและเหตุผล ของบทอ่านตามเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ การอ่านออกเสียงประโยคประเภทต่างๆ ตามหลักการอ่าน ฝึกทักษะการตีความ การเขียนถ่ายโอนประโยค ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย แผนภูมิ ตาราง ภาพ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สังคม ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400 -1,500 คำ

ฝึกทักษะการพูดและเขียนคำแสดงความต้องการ การเสนอและให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การเขียนเปรียบเทียบ ความเหมือนความต่าง ระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับข่าว เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคมและเหตุผลประกอบ

ฝึกทักษะการพูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ ศึกษาและใช้ข้อมูล ข่าวสารในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน กระบวนการสื่อความ กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบค้นข้อมูล การตีความ การสรุปความ และการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้สามารถสื่อสารโดยใช้ทักษะทางภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาตามความสนใจ เพื่อใช้ภาษาในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

อ23201 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 5 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

การฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วสนทนาหรือการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคล ประสพการณ์ ข้อมูลจากข่าว โฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิทาน เรื่องสั้น กลอน การ์ตูน การอ่านออกเสียงและบอกความหมาย คำศัพท์ บทอ่านที่เกี่ยวกับบุคคล ประสพการณ์ กีฬาเวลาว่างและนันทนาการ การอ่านแล้วตอบคำถามหรือสรุปความ และถ่ายโอน ข้อมูล การเขียนความคิดสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนจากข่าว บทอ่าน แผนผัง แผนภูมิ ตาราง ป้ายสัญลักษณ์ ของเรื่องและประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ การสอดแทรกสาระท้องถิ่น การ เขียนคำ ประโยคตามคำบอก การเขียนเรียงความ การเขียนเปรียบเทียบความเหมือนความต่างจาก เรื่องที่อ่าน แล้วนำเสนอข้อมูลตามโครงสร้างชนิดของคำและลำดับคำตามหลักภาษา การเขียน เรียงความตามรูปแบบสากล

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน กระบวนการคิด วิเคราะห์ การสืบค้นข้อมูล การสรุปความ การบันทึกและการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้ตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษา มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีนิสัยรัก การอ่าน การเขียนและการค้นคว้า มุ่งมั่นในการทำงาน สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. สนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงประโยคได้ถูกต้อง พร้อมบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
3. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง แล้วถ่ายโอนข้อมูล
4. อ่านเรื่อง บทความ เหตุการณ์แล้วตอบคำถาม สรุปความจากเรื่องที่อ่าน บอกความคิดสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน เปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
5. เขียนคำ ประโยค ตามคำบอก
6. เขียนประโยค ข้อความ ความเรียง นำเสนอข้อมูลตามโครงสร้างทางภาษา
7. เขียนความเรียงตามหัวข้อที่ตนสนใจ
8. อธิบาย เปรียบเทียบ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของเจ้าของภาษากับของไทย

รวมทั้งหมด 8 ผลการเรียนรู้

อ23202 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 6

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

การฝึกทักษะการฟังและอ่านแล้วสนทนาหรือ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สภาพอากาศ การเดินทาง นันทนาการ สิ่งประดิษฐ์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิทาน เรื่องสั้น การอ่านออกเสียงและบอกความหมาย คำศัพท์ บทอ่านแล้วตอบคำถามหรือสรุปความ และ ถ่ายโอนข้อมูล การเขียนความคิดสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนจากบทหรือโครงร่าง แผนผัง แผนภูมิ ตาราง ป้ายสัญลักษณ์ การ์ตูน เรื่องและประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ การเขียนคำ ประโยคตามคำบอก การเขียนเปรียบเทียบความเหมือนความต่างจากเรื่องที่อ่าน แล้วนำเสนอข้อมูล ตามโครงสร้างชนิดของคำและลำดับคำตามหลักภาษา การเขียนเรียงความตามรูปแบบสากล

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน กระบวนการคิด วิเคราะห์ การสืบค้นข้อมูล การสรุปความ การบันทึกและการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้ตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษา มีนิสัยรักการอ่าน การ เขียนและการค้นคว้า สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. สนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านและฟัง
2. อ่านออกเสียงประโยคได้ถูกต้อง พร้อมบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
3. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง แล้วถ่ายโอนข้อมูล
4. อ่านเรื่อง บทความ เหตุการณ์แล้วตอบคำถาม สรุปความจากเรื่องที่อ่าน บอกความคิดสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน เปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
5. เขียนคำ ประโยค ตามคำบอก
6. เขียนประโยค ข้อความ ความเรียง นำเสนอข้อมูลตามโครงสร้างทางภาษา
7. เขียนความเรียงตามหัวข้อที่ตนสนใจ
8. อธิบาย เปรียบเทียบ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของเจ้าของภาษากับของไทย

รวมทั้งหมด 8 ผลการเรียนรู้

**โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**

รายวิชาพื้นฐาน 6 หน่วยกิต

จำนวน 40 ชั่วโมง

1.0 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

อ31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

ศึกษาค้นคว้าและฝึกทักษะการอธิบายเปรียบเทียบ โครงสร้างของประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย เน้นที่ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย และอ่านออกเสียงจากสื่อการเรียนการสอน ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การสรุปความ การตีความ การพูด และการเขียนบรรยาย รวมไปถึงการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถใช้ทักษะภาษาในการพูด เขียน นำเสนอข้อมูล ประสพการณ์ ข่าวเหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคมผ่านสื่อ ICT สรุป แสดงความคิดเห็นทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองและทักษะชีวิตได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสม

อ31102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2

ศึกษาค้นคว้าและฝึกทักษะการอธิบายเปรียบเทียบ โครงสร้างของประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย เน้นที่ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย และอ่านออกเสียงจากสื่อการเรียนการสอน ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกและใช้ภาษาทั้งการพูดและเขียนในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งการใช้น้ำเสียง ท่าทางกิจกรรมสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การสรุปความ การตีความ การพูด และการเขียนบรรยาย รวมไปถึงการสืบค้น เผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถใช้ทักษะภาษาในการพูด เขียน ค้นคว้า บันทึก นำเสนอข้อมูล ประสพการณ์ ข่าวเหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม รวมทั้งสรุป แสดงความคิดเห็นทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทักษะชีวิต และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น และสามารถใช้อังกฤษในการนำเสนอแก้ปัญหา และสื่อสารผ่านสื่อ ICT ในสถานการณ์จริงและจำลองได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมและมีประสิทธิผล

อ31201 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1

ศึกษาและฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ หารายละเอียดจากบทความ เนื้อเรื่อง ข่าว สารคดี บทความต่างๆ รวมทั้งมีความสามารถในการอ่านตีความ สรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้อย่าง สมเหตุสมผล เขียนเชิงบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

โดยใช้ทักษะกระบวนการเรียนทางภาษา การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านตีความ การคิดวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเชิงบรรยายโวหาร

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจจากการให้เหตุผล มีทักษะความสามารถในการสื่อสาร ด้าน การอ่านและเขียนมีสมรรถนะของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีทักษะชีวิต นำความรู้ที่ ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. อ่านจับใจความสำคัญและหารายละเอียดที่สำคัญ (Determining the main idea supporting detail) จากบทความเนื้อเรื่อง, ข่าว, สารคดี, บทความต่างๆ แล้วตอบคำถามได้
2. เขียนบรรยาย (Narrative writing) เพื่อบอกเล่าข่าว, เหตุการณ์, สถานการณ์ (incident event) ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องตามหลักการเขียนเชิงบรรยายโวหาร
3. อ่าน, ตีความ แล้วสรุปใจความโดยรวมของเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล (Drawing conclusion) แล้วนำเสนอรายงานได้
4. เขียน อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนเศรษฐกิจ การเมือง และขนบธรรมเนียมประเพณี ของเจ้าของภาษาและระหว่าง ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

รวมทั้งหมด 4 ผลการเรียนรู้

อ31204 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 2

ศึกษาและฝึกทักษะความรู้ความสามารถในการอ่านจับใจบทความ ข่าว เรื่องราว ประเด็น เหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันในสังคม ชุมชนและมีความสามารถในการสรุปเรื่อง, บันทึก เรื่องราว, เขียนแสดงความคิดเห็นตลอดจนวิพากษ์วิจารณ์ ได้อย่างสมเหตุสมผล

โดยใช้ทักษะกระบวนการเรียนทางภาษา ทักษะกระบวนการอ่าน ทักษะการเขียนเชิง วิเคราะห์ (Critical Reading) เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจจากการ มีทักษะความสามารถในการ สื่อสารด้านการใช้ภาษา การถ่ายทอดความคิด มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มี สมรรถนะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขและสร้างสรรค์

ผลการเรียนรู้

1. เขียนบันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราวความรู้ที่ได้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หรือแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. อ่านบทความ เนื้อเรื่อง เรื่องราว ข่าว เหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หรือในสังคม ชุมชนโลก ฯลฯ แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ (Critical Reading)

รวมทั้งหมด 2 ผลการเรียนรู้

อ31202 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1

อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนโดยการฝึกสนทนา ได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัว ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟัง พร้อมทั้งสามารถชี้แจงคำสั่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ เข้าถึงข้อมูลที่ต้องการทราบ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถสนทนาผ่านสถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ได้อย่างคล่องแคล่ว

ผลการเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟัง และอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ
2. สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้เคียง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
3. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว
4. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล
5. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
6. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

7. เข้าร่วมแนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

8. วิเคราะห์ / อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

รวมทั้งหมด 8 ผลการเรียนรู้

อ31205 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2

มุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษและอ่านออกเสียงให้ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เลือกและใช้คำอธิบาย ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้าง ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน โดยการฝึกให้ผู้เรียนใช้ประโยค พูดแสดงความต้องการ เสนอ ตอบ รับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม ทั้ง จากการพูดในระดับประโยคสั้นๆ ในระดับสนทนาจนถึงเชิงรายงาน ฝึกทักษะการฟังเพื่อจับ ใจความสำคัญ พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม เข้าถึงข้อมูลที่ต้องการทราบ และเข้าใจถึงจุดประสงค์ของ ผู้พูดโดยการแยกแยะจากน้ำเสียงขณะสนทนา ฝึกทักษะการพูดในเชิงอภิปราย การสนทนาเพื่อ วิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไข จนสามารถหาข้อสรุปของประเด็นอย่างมีเหตุผล สืบค้น รวบรวม ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้อย่าง เหมาะสม

ผลการเรียนรู้

1. เลือกและใช้คำอธิบาย ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว
2. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม
3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
4. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์ ทั้งใน ท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ
5. เผยแพร่ / ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

อ31203 ภาษาอังกฤษโครงการ 1

ศึกษาค้นคว้าและฝึกทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการสื่อสารจัดการอย่างเป็นระบบในการค้นคว้า สืบค้นหาข้อมูล บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็น นำเสนอด้วยการพูดและเขียนรายงานตามวิธีการทำโครงการ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาเจตคติ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ มีความภาคภูมิใจในผลงาน นำผลการศึกษาค้นคว้าเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถกำหนดหัวข้อโครงการ วางแผนการปฏิบัติงาน บอกวิธีการในการดำเนินงานในเรื่องที่สนใจตามชนิดของโครงการ
2. นักเรียนสามารถสืบค้น ค้นคว้า บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น และอภิปรายผล
3. นักเรียนสามารถนำเสนอโดยการพูดและการเขียน

รวมทั้งหมด 3 ผลการเรียนรู้

อ31206 ภาษาอังกฤษโครงการ 2

ศึกษาค้นคว้าและฝึกทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการสื่อสารจัดการอย่างเป็นระบบในการค้นคว้า สืบค้นหาข้อมูล บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็น นำเสนอด้วยการพูดและเขียนรายงานตามวิธีการทำโครงการ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาเจตคติ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ มีความภาคภูมิใจในผลงาน นำผลการศึกษาค้นคว้าเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถกำหนดหัวข้อโครงการ วางแผนการปฏิบัติงาน บอกวิธีการในการดำเนินงานในเรื่องที่สนใจตามชนิดของโครงการ
2. นักเรียนสามารถสืบค้น ค้นคว้า บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น และอภิปรายผล
3. นักเรียนสามารถนำเสนอโดยการพูดและการเขียน

รวมทั้งหมด 3 ผลการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

อ32101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3

ศึกษาและฝึกทักษะการใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็น ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน พูด เขียน บรรยายความรู้สึก แสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และข่าว เหตุการณ์ อธิบาย เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความ ลำนวน คำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การจับใจความสำคัญ การนำเสนอ กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การสรุปความ การตีความ การพูดและการเขียน การสืบค้นข้อมูล บรรยาย รวมถึงการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการให้เหตุผล โดยใช้ทักษะการสื่อสารทางภาษา ทักษะการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรม มีทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ สามารถนำสิ่งที่เรียนไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

อ32102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4

ศึกษาและฝึกทักษะการแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง สรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรมข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ จับใจความสำคัญ แสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่ เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ สร้างประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน ศึกษาวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อและที่มาของขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ การพูด การเขียน การนำเสนอ การอธิบายการอภิปราย การสรุปความ การตีความ และกระบวนการค้นคว้า การสืบค้น การบันทึก และการสรุป

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการให้เหตุผล โดยใช้ความสามารถในการสื่อสารทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรม มีทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ และมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

อ32201 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 3

ศึกษาและฝึกทักษะการจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านสารคดี / บันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่าง ประกอบ เขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ เช่น กิจกรรม ประสบการณ์ ทั้งในและนอกสถานศึกษา และข่าวหรือเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล อธิบายเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้าง ประโยค ข้อความ ลำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาอังกฤษและภาษาไทย

โดยใช้กระบวนการทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียน กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า การตั้งคำถาม การอภิปราย และการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะชีวิต ทักษะการคิด คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ชีวิต รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะของผู้เรียนตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ในการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. จับใจความ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความและแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน และเขียนนำเสนอความคิดเห็นของตนพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
2. เขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว / เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล
3. นำความรู้เรื่องแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำนวน ของ ภาษาอังกฤษและภาษาไทยมาเขียนในรูปแบบของงานเขียนได้

รวมทั้งหมด 3 ผลการเรียนรู้

อ32203 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 4

ศึกษาและฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำเสนอโดยการเขียน รวมถึงสามารถค้นคว้า รวบรวมวิเคราะห์และสรุปความรู้ หรือข้อมูลจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

โดยใช้กระบวนการทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียน กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า การตั้งคำถาม การอภิปราย และการนำเสนอข้อมูล และทักษะการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ รวมถึงสื่อจากอินเทอร์เน็ตและข้อมูลในรูปเทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะชีวิต ทักษะการคิด คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ในการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. ค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นในรูปแบบงานเขียนเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพและเขียนเรียงความหรือย่อหน้าในประเด็นที่ตนสนใจได้

รวมทั้งหมด 3 ผลการเรียนรู้

อ33202 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 3

ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยายที่ฟัง และอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน พูดแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟัง สนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว

อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ผลการเรียนรู้

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยายที่ฟัง และอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ
4. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม
5. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
6. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
7. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

รวมทั้งหมด 7 ผลการเรียนรู้

อ33205 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 4

พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็น ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังอย่างเหมาะสม แสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล พูดนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ผลการเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟัง และอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ
2. พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็น ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังอย่างเหมาะสม
3. พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว / เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล
4. พุดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม
5. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม
6. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

อ32203 ภาษาอังกฤษโครงการ 3

ศึกษาค้นคว้าและฝึกทักษะทำโครงการเกี่ยวกับการสำรวจ การทดลอง หรือการประดิษฐ์ ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการสื่อสาร ด้วยวิธีการจัดการอย่างมีระบบในการดำเนินงาน ค้นคว้า สืบค้นหา บันทึก สรุป ประเมินผล นำเสนอ แสดงความคิดเห็น และรายงานผล

เพื่อพัฒนาเป็นความรู้ใหม่หรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ มีเจตคติที่ดีในการทำงาน ภาคภูมิใจในผลงาน นำผลที่ได้จากการศึกษาเรียนรู้ไปใช้แสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวันและเปิดโลกทัศน์ของตน รวมถึงพัฒนาสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านต่างๆ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถกำหนดหัวข้อโครงการ วางแผนการปฏิบัติงาน บอกวิธีการในการดำเนินงานในเรื่องที่สนใจตามชนิดของโครงการ
2. นักเรียนสามารถสืบค้น ค้นคว้า บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น และอภิปรายผล
3. นักเรียนสามารถนำเสนอโดยการพุดและการเขียน

รวมทั้งหมด 3 ผลการเรียนรู้

อ32206 ภาษาอังกฤษโครงการ 4

ศึกษาค้นคว้าและฝึกทักษะทำโครงการเกี่ยวกับการสำรวจ การทดลอง หรือการประดิษฐ์ ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการสื่อสาร ด้วยวิธีการจัดการอย่างมีระบบในการดำเนินงาน ค้นคว้า สืบค้นหา บันทึก สรุป ประเมินผล นำเสนอ แสดงความคิดเห็น และรายงานผล

เพื่อพัฒนาเป็นความรู้ใหม่หรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ มีเจตคติที่ดีในการทำงาน ภาคภูมิใจในผลงาน นำผลที่ได้จากการศึกษาเรียนรู้ไปใช้แสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวันของตน เปิดโลกทัศน์เพื่อศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ รวมถึงพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถกำหนดหัวข้อโครงการ วางแผนการปฏิบัติงาน บอกวิธีการในการดำเนินงานในเรื่องที่สนใจตามชนิดของโครงการ
2. นักเรียนสามารถสืบค้น ค้นคว้า บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น และอภิปรายผล
3. นักเรียนสามารถนำเสนอโดยการพูดและการเขียน

รวมทั้งหมด 3 ผลการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

อ33101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5

จับใจความสำคัญจากเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี อธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็นข่าวเหตุการณ์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประเพณีและเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคมและโลก แสดงความคิดเห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของภาษาไทย เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การสรุปความ การตีความ การพูดและเขียนบรรยาย รวมไปถึงการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจจากการให้เหตุผล การสื่อสาร มีทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คุณธรรม จริยธรรม ทัศนคติในทางบวก สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประกอบการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

อ33102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6

พูดและเขียนบรรยายให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว เหตุการณ์ เข้าร่วมแนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ค้นคว้า สืบค้น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การนำเสนอ การคิดวิเคราะห์ การสรุปความ การตีความ การพูดและเขียนบรรยาย การค้นคว้า การสืบค้นข้อมูล

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจจากการให้เหตุผล การสื่อสาร มีทักษะกระบวนการการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ คุณธรรม จริยธรรม มีทัศนคติที่ดี และสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพอย่างมีเหตุผล

อ32201 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 5

ศึกษาและฝึกทักษะการจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความ การสรุปความ จากเรื่องที่เป็น สารคดีและบันเทิงคดี อธิบายและเขียนประโยคหรือข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงใน รูปแบบต่างๆ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ เหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคมและโลก วิเคราะห์และอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย นำไปใช้อย่างมีเหตุผล ค้นคว้า สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ พูดหรือเขียน นำเสนอเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การสรุปความ การค้นคว้า การสืบค้นข้อมูล การพูดและเขียนบรรยาย

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถทางการใช้ภาษาในการสื่อสาร มี กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม มีสมรรถนะของ ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีทักษะชีวิตและใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำสิ่งที่ได้ จากการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการศึกษาในระดับสูงต่อไป

ผลการเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญ ดีความ วิเคราะห์เรื่องราวที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี สรุปความคิดเห็น ด้วยการพูด หรือเขียน

2. อธิบาย เขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน ประเภทแผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ตีความและถ่ายโอนข้อมูลด้วยการพูดหรือเขียน
3. พูด และเขียนแสดงความคิดเห็น ให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ เหตุการณ์ในท้องถิ่นรวมทั้งสังคมและโลก โดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และใช้ภาษาหรือสำนวนในระดับที่สูงขึ้น
4. เปรียบเทียบ วิเคราะห์ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย นำมาใช้อย่างมีเหตุผล
5. สรุปและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ เผยแพร่ในรูปแบบแผ่นพับ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

033203 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 6

ศึกษาและฝึกทักษะการจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความ การสรุปความ ตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมให้เหตุผลประกอบ อธิบาย เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของประโยค ข้อความ สำนวน และบทกลอนของภาษาอังกฤษและภาษาไทย ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการกลุ่ม การคิดวิเคราะห์ การอภิปราย การสรุปความ การตีความ การอธิบายเปรียบเทียบความแตกต่าง

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะการคิด กรให้เหตุผล การสื่อสาร คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีสมรรถนะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการเรียนในระดับสูงต่อไป

ผลการเรียนรู้

1. วิเคราะห์จับใจความสำคัญตีความแสดงความคิดเห็นให้เหตุผลประกอบการสื่อสารด้วยการพูดและเขียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้คำศัพท์ในวงกว้างขึ้น
2. เขียนโครงสร้างของประโยค สำนวน บทกลอน เป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
3. สืบค้น รวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ นำเสนอโดยใช้เทคโนโลยี
4. พูดสื่อสารกับชาวต่างประเทศ กล้าแสดงออกมีความมั่นใจมากขึ้น

5. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับสูง

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

อ33202 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 5

เข้าใจคำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำต่างๆ และบทสนทนาที่กำหนดพร้อมแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม เข้าใจ ดีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล บทความเชิงคดีจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ภาษาตามมารยาทสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้ท่าทางสื่อที่สร้างขึ้นประกอบการสนทนาและใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและเหตุการณ์ต่างๆ จากชุมชนและสังคม นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของตนเอง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีนำเสนอ พร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยในเรื่องวลีและสำนวน และนำไปใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยายที่ฟัง และอ่าน
2. อธิบาย และเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม
4. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์ ทั้งในห้องเรียน สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ
5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

๐๓๓๒๐๔ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๖

เข้าใจน้ำเสียงของผู้พูด คำสั่ง คำแนะนำ บทสนทนาและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม เข้าใจและตีความบทสนทนา ภาพยนตร์ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ภาษาถ้อยคำของตนเอง นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และเหตุการณ์ที่กำหนด นำเสนอบทเพลง บทกวี บทละครสั้น เหตุการณ์ หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนานและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทั้งยังใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคลและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สุภาษิต คำพังเพยสำนวน และประโยค พร้อมนำไปใช้ในการศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไป

ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน
2. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟัง และอ่านเรื่องที่ป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและตัวอย่างประกอบ
3. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็น ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังอย่างเหมาะสม
4. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม
5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
6. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง / สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

รวมทั้งหมด ๖ ผลการเรียนรู้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน

มณีนันท์ ห่วงจิตร (2554) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดสำหรับการประเมินการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวชี้วัดและเครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมินการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

1.1 ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ได้ตัวชี้วัดด้านสภาพทางครอบครัว และสภาพของห้องเรียนและการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียน

1.2 ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้ตัวชี้วัดด้านบุคลากรทางการศึกษา ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการศึกษา จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ ค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

1.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้ตัวชี้วัดด้านการกำหนดเนื้อหาหลักสูตร ด้านการวางแผนการสอน ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอน และด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 6 ตัวชี้วัด ได้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียน และแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของครูผู้สอน ค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.77

1.4 ด้านผลผลิต ได้ตัวชี้วัดด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านเจตคติ จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย แบบวัดทักษะปฏิบัติด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.82, 0.84 และ 0.75 ตามลำดับ

2. ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน เมื่อเทียบกับตัวชี้วัด สรุปได้ว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน มี 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ประเมินที่กำหนดไว้ ปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน มี 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ประเมินที่กำหนดไว้ ปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน มี 6 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ประเมินที่กำหนดไว้ ปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด และด้านผลผลิต มี 3 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ประเมินที่กำหนดไว้ ปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด

เพียงแ ข ภูผายาง (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแบบเข้ม ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษา ขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้ม ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษา ขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 1 อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยใช้แบบจำลองชิป (CIPP Model) ผลการศึกษาพบว่า

1. การประเมินด้านบริบท นโยบายการจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จในระดับดีมาก สภาพความต้องการของสังคมพบว่าผู้ปกครองนักเรียนให้ความสนใจและไว้วางใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จุมน่งหมายของการจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จในระดับดี ด้านการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียน พบว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีและมีศักยภาพในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับมาก

2. การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า มีข้อเสนอแนะว่าทางโรงเรียนควรมีเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกครูผู้สอนและนักเรียน ส่วนระดับความพร้อมของอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ระดับความพร้อมของหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และการบริการการจัดการเรียนการสอนพบว่า มีความเหมาะสมมาก

3. การประเมินด้านกระบวนการ เกี่ยวกับครูผู้สอนและครูผู้ช่วยสอนมีการเตรียมการจัดการเรียนการสอนในระดับดีมาก กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลและการรายงานผลการเรียนต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับดีมาก ส่วนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อเสนอแนะให้ครูชาวต่างชาติให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. การประเมินด้านผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก และ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่คาดหวังกับที่เป็นจริงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับ

สมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยผู้ปกครองนักเรียนมีความคาดหวังกับคุณลักษณะของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (จบช่วงชั้น) ในระดับมาก ส่วนคุณลักษณะของนักเรียนที่เป็นจริงอยู่ระดับปานกลาง

วุฒิพงษ์ ธรรมบุตร (2546) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้รูปแบบการประเมินของแฮมมอนด์ พบว่า

1) ตัวชี้วัดและเครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย (1) มิติด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ได้ตัวชี้วัดด้าน พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย 3 ตัวชี้วัด เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน แบบวัดทักษะภาคปฏิบัติ และแบบวัดเจตคติ มีค่าความเชื่อถือได้ผ่านเกณฑ์ทุกฉบับ (2) มิติด้านการจัดการเรียนการสอน ได้ตัวชี้วัดด้านการจัดระบบ ด้านการจัดนักเรียนในการเรียน ด้านเนื้อหาที่ใช้เรียน ด้านกระบวนการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ จำนวน 5 ตัวชี้วัด ได้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานของนักเรียน แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์มีค่าความเชื่อถือได้ผ่านเกณฑ์ทุกฉบับ (3) มิติด้านสถาบัน ได้ตัวชี้วัดด้านความเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมต่าง ๆ และข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ของผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ด้านสภาพทั่วไป และการมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนในกิจกรรม การเรียนการสอนของครอบครัวนักเรียน ด้านสภาพทั่วไป การให้ความสำคัญและแหล่งวิทยาการของชุมชน จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานของนักเรียน และแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานของผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ มีค่าความเชื่อถือได้ผ่านเกณฑ์ทุกฉบับ

2) ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ทั้ง 3 มิติ เมื่อเทียบกับตัวชี้วัด พบว่า มิติด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ตัวชี้วัดที่ 1 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินมิติด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ประเมิน ปรากฏว่าตัวชี้วัดที่ 5 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และมิติด้านสถาบัน ปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินเพียงตัวชี้วัดที่ 11

นัตรชัย จูมวงศ์ (2542) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนลูกเสือสามัญในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร พบว่า การจัดการเรียนการสอนลูกเสือสามัญในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับดังนี้คือ ด้านผลผลิต ด้านกระบวนการทำงาน ด้านปัจจัยการดำเนินงาน และด้านสภาพแวดล้อมตามลำดับ

มีชัย พลทองมาก (2541) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนหนองทอง อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า

1) ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้ปกครอง คณะครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และผู้บริหารส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และท้องถิ่นมีความเหมาะสมที่จะจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2) ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า โรงเรียนยังขาดความพร้อมในเรื่องสื่อการเรียนการสอน แบบเรียน คู่มือครู หนังสือหลักสูตร แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนในชุมชนมีหมู่บ้านที่มีปัจจัยส่งเสริมและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือในหมู่บ้านมีชาวต่างชาติมาอาศัยอยู่ด้วย 1 คนส่วนคุณสมบัติของครูผู้สอน พบว่า ทุกคนผ่านการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาวิชาเอก / โท ภาษาอังกฤษ หรือไม่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมาก่อน และยังขาดความตระหนักในการสอนภาษาอังกฤษ

3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนทุกคนกำหนดเนื้อหาหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนใหญ่เตรียมการสอนล่วงหน้า มีการใช้สื่อและวัดผลประเมินผลทุกครั้งที่มีการสอน และส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ผสมผสานกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด แต่การดำเนินการสอนครูผู้สอนเกือบทั้งหมดสอนจบหลักสูตรน้อยมาก

4) ด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การวัดปลายภาคเรียนในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำและปานกลาง และมีความคงทนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ โรงเรียนต้องเพิ่มภาระงานมากขึ้นในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ ครูมีภาระในการสอนมากขึ้น ผู้ปกครองต้องเพิ่มภาระเรื่องเงินซื้อหนังสือเรียนมากขึ้น

อำภา ชนินทรเทพ (2540) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า 1) ด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรีและไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 0-2 ปี 2) ด้านกระบวนการ ครูปฏิบัติการสอนในชั้นนำโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ขึ้นสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ขึ้นสรุปโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และขึ้นการสอนซ่อมเสริมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) ด้านผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่ทักษะการฟังและทักษะการพูด สอบได้ร้อยละ 70-79 ส่วนเจตคติโดยภาพรวมนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

รศสุคนธ์ วีรวัฒน์ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการเรียนการสอนของแผนกประถมศึกษา โรงเรียนปิ่นสรวงแยลส่ววิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการเรียนการสอนแผนกประถมศึกษาโรงเรียนปิ่นสรวงแยลส่ววิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ โดยประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ แนวการจัดประกการณ์หรือหลักสูตรครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอนและประเมินพัฒนาการหรือผลการเรียน รวบรวมข้อมูลจากผู้ช่วยหัวหน้าแผนกฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และนักเรียนแผนกประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้สอบถามแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และร้อยละ พบว่า ครูขาดการประเมินการใช้สื่อการเรียนการสอน ไม่มีการสำรวจความต้องการสื่อการเรียนการสอนของครูว่าสื่อนั้นใช้การได้หรือไม่อย่างไร เนื่องจากไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานในด้านสื่อโดยตรง

เสาวคนธ์ โอภาสธิกุล (2536) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองชิปปี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนปิ่นสรวงแยลส่ววิทยาลัย พบว่าครูบางส่วนไม่เข้าใจเรื่องหลักสูตร ครูไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน เนื่องจากเคยชินกับแนวปฏิบัติเดิม การสอนซ่อมเสริมยังไม่มีประสิทธิภาพ ครูไม่มีเวลาเพียงพอในการสอนซ่อมเสริม เพราะได้รับมอบหมาย

ให้ทำกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน นอกจากนี้ครูขาดความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดผล ครูไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการนิเทศตลอดจนขาดการนิเทศอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

นิธิกุล สายวิเศษ (2545) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมืองเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยมากคือ การเรียนการสอนเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มใหญ่ การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน การสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์เป็นอันดับแรกก่อนที่จะนำไปสู่วิธีสอนอื่น ๆ และการประเมินผลโดยการตรวจแบบทดสอบ ทางด้านความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนอ่านหนังสือเพิ่มเติมหรือดูภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นผู้ปกครองยังส่งเสริมให้นักเรียนเรียนพิเศษเพื่อช่วยให้การเรียนดีขึ้น พร้อมมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่หลากหลาย การสอนควรเน้นทักษะการฟังและการพูด จัดครูเจ้าของภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวันได้

ศรินวล ลิสุวรรณ์ (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ พบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่สำคัญคือ ประการที่หนึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางบ้าน พบว่านักเรียนมีปัญหาในการทำแบบฝึกหัดตลอดจนทำการบ้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาที่พบในระดับน้อยได้แก่ นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รู้สึกขาดความมั่นใจและมักขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน ประการที่สองเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน พบว่านักเรียนมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่นักเรียนขาดเพื่อนสนิทที่จะช่วยส่งเสริมการเรียน นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความสามารถในกลุ่ม รวมทั้งรู้สึกท้อเพื่อนไม่ค่อยชอบนักเรียน ประการที่สามปัญหาเกี่ยวกับ

ครู พบว่าครูเป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ครูไม่เข้มงวดด้านการเรียนการสอน ไม่ใช่คำสั่งหรือคำพูดภาษาอังกฤษที่จำเป็น ไม่ใช่สื่อที่น่าสนใจ ครูมีฐานะขาดสอนละทิ้งห้องเรียน และนักเรียนไม่เข้าใจที่ครูสอนหรืออธิบาย และประการที่สี่ ปัญหาทางโรงเรียน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ โรงเรียนไม่มีหรือไม่ให้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและไม่จัดมุมภาษาอังกฤษให้ฝึกฝน รวมทั้งไม่ส่งเสริมกิจกรรมภาษาอังกฤษ

นวลจันทร์ สันวรรณ (2539) ได้ทำการศึกษาในเรื่องสภาพปัญหา และความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ครูพบปัญหาในการจัดกิจกรรม คือมีปัญหาในการสร้างเครื่องมือวัดผล ประเมินผล ในขั้นตอนที่ 1 ไม่มีเวลาในการจัดเตรียมกิจกรรมทุกขั้นตอนและการเลือกหนังสือเรียน ครูส่วนใหญ่พบว่าคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษายากเกินไป และสำหรับสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอน ส่วนใหญ่เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลัก ส่วนในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนบางส่วนไม่กล้าแสดงออก ส่วนขั้นตอนที่ 3 มีนักเรียนบางส่วนเท่านั้นที่สามารถบอกข้อความที่ครูเขียนได้ ขั้นตอนที่ 4 ครูใช้เวลามากในการเขียนเล่มและแนะนำการทำหนังสือเล่มใหญ่ และสำหรับขั้นตอนที่ 5 ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อที่จะใช้เล่นเกม และสิ่งที่ครูต้องการและพัฒนา ได้แก่ การจัดอบรมเพิ่มเติม การคัดเลือกหนังสือ ตลอดจนการร่วมมือกันผลิตสื่อและสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครูผู้สอนด้วย

จะเห็นได้ว่า การศึกษาแต่ละเรื่องได้ใช้รูปแบบการประเมินที่หลากหลายและแตกต่างกัน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการศึกษาในแต่ละเรื่องว่ามุ่งเน้นศึกษาในเรื่องใด ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นคำตอบที่แท้จริงของการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อเรื่องที่ศึกษามากที่สุดต่อไป